

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

10. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

14. BŘEZNA 2010

Z obsahu:

**Poselství Benedikta XVI.
k postní době 2010**
- strana 2 -

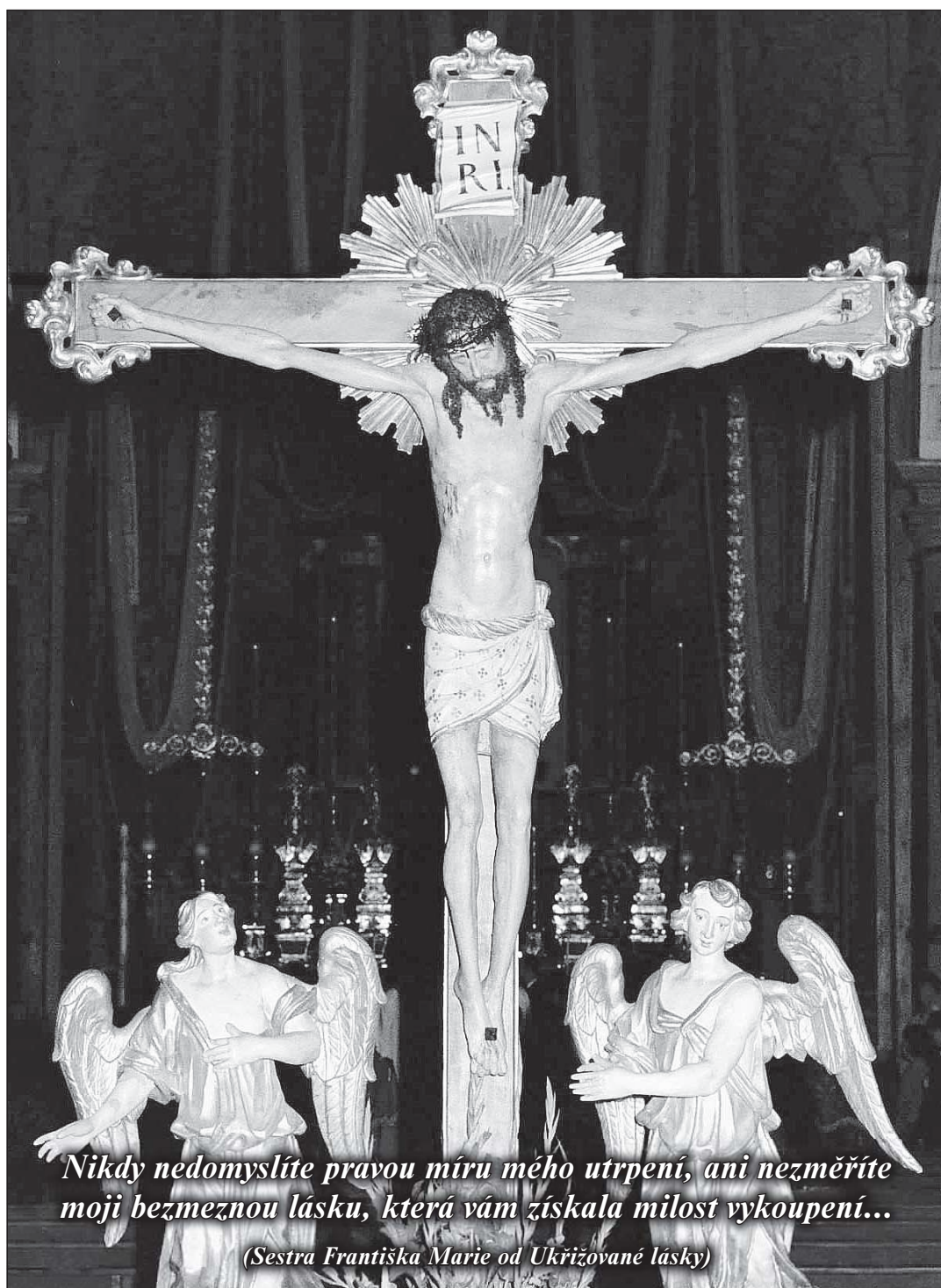
**Svatý František
obrací heretiky (8)**
- strana 4 -

**Řím a Peking - uzly
rozvazuje *sensus fidei***
Ren Yanli, člen Čínské
akademie sociálních věd
a výzkumu světových
náboženství, sleduje již
několik desetiletí vývoj
katolické církve v Číně
a vztah lidové církve
k Vatikánu. Při návštěvě
Itálie poskytl rozhovor pro
měsíčník 30giorni
- strana 5 -

Svatý Michael Garicoits
Galerie svatých kněží
- strana 7 -

Bl. Anděla z Foligna
Díky božskému osvětlení
bylo Anděle z Foligna
dáno vidět, co Ježíš trpěl
na duši i na těle: jak Ježíš
trpěl a proč Ježíš toto
utrpení na sebe vzal
- strana 10 -

**Umučení našeho Pána
podle vidění Kateřiny
Emmerichové (2)**
- strana 11 -

*Nikdy nedomyslíte pravou míru mého utrpení, ani nezměříte
moji bezmeznou lásku, která vám získala milost vykoupení...*

(Sestra Františka Marie od Ukřižované lásky)

Poselství Benedikta XVI. k postní době 2010

Drazí bratři a sestry, každý rok u příležitosti svatopostní doby nás Církev zve k upřímnému zamyšlení nad naším životem ve světle evangelijní nauky. Letos bych vám chtěl předložit některé úvahy o širokém tématu spravedlnosti počínaje výrokem Pavlovým: *Boží spravedlnost se zjevila skrze viru v Krista* (srov. Řím 3,21–22).

Spravedlnost: „dare cuique suum“

Zastavím se v první řadě u významu termínu „spravedlnost“, který v běžné mluvě obsahuje

„dát každému to, co je jeho – dare cuique suum“, podle známé věty Ulpiana, římského právníka ze III. století. Ve skutečnosti však tato klasická definice nepřesňuje, v čem spočívá ono „jeho“, co je třeba každému zajistit. To, co člověk nejvíce potřebuje, není možno mu zaručit zákonem. Aby se mohl radovat z plnosti života, potřebuje něco intimnějšího, co je možno mu dát jen zdarma: mohli bychom říct, že člověk žije z lásky, kterou mu může udělit jen Bůh tím, že ho

stvořil ke svému obrazu a podobnosti. Jsou jistě potřebná a užitečná i materiální dobra – ostatně i Ježíš pečoval o to, aby uzdravoval nemocné, nasytil zastupy, které šly za ním, a jistě neschvaluje lhostejnost, která také dnes odsuzuje stamiliony lidských bytostí k smrti pro nedostatek potravy, vody a léků – ale spravedlnost „v rozdělování“ nedává člověku všechno „jeho“, které lidské bytosti náleží. To je něco více než pokrm, ona totiž potřebuje Boha. Svatý Augus-

tin poznamenává: *Jestliže spravedlnost je ctnost, která každému přiděluje to, co je jeho... není lidská spravedlnost to, co člověka zbavuje pravého Boha* (*De civitate Dei* XIX, 21).

Odkud přichází nespravedlnost?

Evangelista Marek uvádí Ježíšova slova, která nás zavádějí do tehdejší debaty o tom, co je čisté a co je nečisté: *Člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje... Z nitra totiž, ze srdce lidí vycházejí špatné myšlenky* (Mk 7,15.21). Na druhé straně na bezprostřední otázce, která se týká pokrmu, můžeme poznat z reakce farizeů trvalé lidské pokušení: totiž rozpoznávat původ zla ve vnější příčině. Mnohé moderní ideologie, jak je zřejmé, mají tento předpoklad: jelikož nespravedlnost přichází „zvenčí“, pak k tomu, aby zavládla spravedlnost, postačí odstranit vnější příčiny, které brání jejímu uskutečnění. Tento způsob myšlení – připomíná Ježíš – je naivní a krátkozraký. Nespravedlnost, plod zla, nemá výlučně vnější kořeny; má původ v lidském srdci, kde se nacházejí zárodky tajemné spolupráce se zlem. Hořce to přiznává Žalmista: *Hle, s vinou jsem se narodil a v hříchu mě počala má matka* (Ž 51,7). Ano, člověk se stal křehkým z vnitřní náklonnosti, která v něm umrtvuje schopnost vejít do styku s druhým. Otevřen od přirozenosti volnému vlivu sdílení, pozoruje v sobě cizí gravitační sílu, která ho vede k tomu, aby se soustředil sám na sebe, řadil se nad druhé a proti nim: je to egoismus, důsledek prvotního hříchu. Adam a Eva svedeni Satanovou lží sáhli po tajemném ovoci proti Božímu zákazu a nahradili logiku důvěřovat Lásce logikou podezíráni a žádostivosti, logiku přijímat a čekat v důvěře na Druhého onou úzkostnou logikou

Pokračování na str. 12

Editorial

Podobenství o dobrotivém otci je jednou z lidsky působivých ilustrací toho, co znamená, že Bůh je Láska. Láska je Boží podstata i Boží život. Bůh je Láska ve svém bytí i ve svém jednání. Vlastností Boží lásky je zcela nezištná radost ze způsobené radosti. Za nejšlechternější jednání pokládáme takové, kterému působí potěšení působit radost, a ta je dostatečnou odměnou a satisfakcí za způsobené dobro. Taková radost z radosti je skutečný Boží vynález. Ale my se kolem sebe setkáváme stále častěji nikoliv s láskou, ale s projevy až krajní nenávisti. Když vidíme člověka, který má zálibu v tom, že ničí, ubližuje a působí zlo, ptáme se: Kde se to v něm bere? Odkud se vzala jeho nenávist? Nenávist je úplný opak, tedy popření a odmítnutí lásky. Zrodila se ve chvíli, když Satan řekl věčné Lásce: „Nechci tě, nebudu ti sloužit!“ Nenávist je vynález ďáblův. Nenávist se umí radovat jen ze způsobeného zla, způsobené bolesti, ničení. Protože se Satan propadl do zla a neštěstí, nemůže rozdávat nic jiného než zlo a nenávist. Nenávidí všechno, i sebe a působit zlo je jeho jediná „radost“. Dělá všechno pro to, aby

se mu právě v tom podobali i jeho služebníci zde na zemi. Je to výsledek inspirace, kterou čerpají od otce nenávisti. Nenávist je bez existence osobního ďábla nemyslitelná.

Když se svého času objevil Gibsonův film *Umučení Krista*, někteří lidé kritizovali, že je příliš drastický a „krvavý“. Ale když čteme velice strážlivý a věcný popis Pánova utrpení, jak nám jej podle svých vidění zanechala blahoslavená Kateřina Emmerichová, musíme konstatovat, že popisuje skutečnost neméně drastickou a krutou, jen s tím rozdílem, že čtené slovo nepředstavuje tak působivou názornost jako živý obraz. Její líčení nám však velice názorně a podrobně líčí krutost, zášť, bezohlednost, nešetrnost a škodolibou nenávist, s jakou s Ježíšem zacházeli hříšníci, do jejichž rukou se vydal, jeho nepřítel, kati a jejich spolupracovníci. To, co se odehrává na Kalvárii, je ve skutečnosti největší souboj Lásky a Nenávisti. Zatímco Nenávist zde vystupuje s takřka manifestační přesilou, vítězoslavnou drzostí, sebejistotou a rafinovanou vynalézavostí, Láska se chová tiše, pokorně a skrytě. Věčný Otec vystavil svého Syna nepředstavi-

telem mukám. Ale obsah a způsob tohoto mučení a útrap, kterým se Ježíš pokorně a poslušně podrobil, není Otcův výmysl. Nebyl to Otec, kdo naučil člověka způsobům, jak co nejkrutěji týrat člověka. Rafinované, zlomyslné a nenávistné krutosti naučil lidi jejich a Boží Nepřítel, otec nenávisti. Není v tom něco přímo zrudného, kam až se Zlý dopracoval, když převychoval a přetvářel člověka, stvořeného podle obrazu Božího z lásky a pro lásku, na člověka podle obrazu svého, takže z něho přímo sálá nenávist?

Fyzické mučení a ponižování, jakého se Ježíši Kristu dostalo, je velká Satanova odvěta za škody, které mu Nazaretský působí. Pašije nám líčí vrcholný zápas Boha a jeho úhlavního Nepřítele. Satan vyrukoval se všemi svými zbraněmi: nenávistí a zlobou vedenou s ničivou silou, krutostí a škodolibou vynalézavostí. Shromáždil si k tomu velký štáb a oddíl spolupracovníků, od velekněží a židovských předáků přes Piláta a římské vojáky a pochopy až po lůzu a chátru. Proti celé této přesile zloby, nenávisti a smrti stojí Boží Syn zcela sám, opuštěný, tichý, pokorný, zdeptaný, bezbranný a milující. Kdokoliv si proti němu může cokoli dovolit a všichni tu po svém

Pokračování na str. 13

Cena milosrdenství

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Když byl ještě daleko,
otec pohnut lítostí běžel k němu.*

Je to známé Ježíšovo vyprávění, ale vyslechni si je s co největší usebraností a pozorností. Ten příběh vychází z hlubin Božího Srdce. Ale neposlouchej ho jako literární smyšlenku, tady je řeč o tvém vlastním osudu. Nebraň se dojetí při pohledu na to, s jakou něhou přijímá tento otec svého zbloudilého syna. Neodrazuje ho bídou zubožený vzhled ani nedůstojný šat znečištěný hříchem a páchnoucí neřestí, protože za vši tou hanbou vidí své milované dítě.

Podle nadmíru šťastného konce se ti může pojeďnout zdát, že je to tak prosté, dosáhnout odpuštění. Jestliže je to snadné pro navrátilce, pak nikoliv pro Toho, který ti může odpustit a který ti dokonce návrat neuvěřitelně usnadňuje.

Kdybys uviděl skutečnost svého hříchu v jeho úplné nahotě, nikdy bys nenašel odvalu vrátit se k Otcí. Stejně jako zatím poznáváš Otce jen jako v zrcadle⁽¹⁾, tak poznáváš i svůj hřích sotva jako v zrcadle. Spatřit svůj hřích tváří v tvář znamenalo by pro tebe propadnout se bezprostředně do hrůzy pekla, jak se stalo *dáblu a jeho andělům*⁽²⁾. Tobě se to však nestalo, protože Otec *pohnut lítostí běží ti naproti*: ještě dříve, než můžeš pomyslet na prosbu o odpuštění, prokazuje ti předem svou slitovnost a dodává ti odvahy tím, že milosrdně před tebou zahaluje hrůznost tvé viny i tvého vzezření.

Abys tomu lépe porozuměl, připojuje se dnes k tomuto vyprávění také svatý Pavel. Jeho duchovní zkušenost ti pomůže nahlédnout do zákulisí tohoto tvého příběhu, a tak můžeš hlouběji poznávat nejen tíži a obludnost hříchu, ale také velikost odpuštění, a to právě ve světle oné nejvyšší ceny, za kterou se ti odpuštění dostalo.

Boží láska a milosrdenství nemůže zrušit ani potlačit Boží spravedlnost. Že ti Otec už nepřičítá tvé nevděčné zrady, neznamená to, že byly jen tak beze všeho anulovány a srovozeny ze světa. *Starý rád* není možno zrušit bez spravedlivého vyrovnání. Tvé těžké dluhy jsou ti vymazány, protože mohly být nejdříve převedeny na někoho jiného. Dříve než *mohly nastoupit nové věci, byl za staré postižen* Boží spravedlností neviný⁽³⁾, který jediný byl schopen unést a zaplatit celou tíži tvého hanebného dluhu. Otec k tomu vybral svého vlastního milovaného Syna: *s tím, který byl úplně bez hříchu, jednal jako s největším hříšníkem. Z Ot-*

cova rozhodnutí byl jeho jediný milovaný Syn místo tebe *zařazen mezi zločince*⁽⁴⁾.

Kdyby Ježíš umřel jen proto, že ho ukřižovali katani, čím by se lišila jeho smrt od smrti těch dvou, kteří byli ukřižováni spolu s ním?⁽⁵⁾ Ježíše však neodsoudil Pilát. Takto kruté s ním naložil sám Otec. On sám *jednal s ním kvůli nám jako s největším hříšníkem*.

Římští žoldáci na Golgotě opravdu *nevědí, co činí*⁽⁶⁾, ani netuší, že jsou pouhými nástroji ve službách nejvyššího milosrdenství. Jestliže se v tobě bouřily city, když Abrahám zvedl nůž, aby probodl a obětoval svého miláčka, byl to pouze předobrazný náznak toho, co se jednou skutečně stane, a to v té nejnělnější podobě.

Popravčí četu tvoří tvrdí, bezcitní a cyničtí biřici, kterým dokonce dělá potěšení působit bolest a smrt.

Ale tady se děje ještě něco daleko strašnějšího. S Ježíšem zde tak kruté nakládá sám jeho Otec, který ho od věčnosti plodí a miluje nekonečnou láskou. Jsi schopen domyslet, co to pro něho znamená?

Jestliže můžeš nyní kajicně spočívat na Otcově srdci a radovat se z jeho navracené blízkosti, je to zapláceno tím, že jeho milovaný Syn v zoufalé nejbolestnější opuštěnosti volá k témuž Otcí: *Proč jsi mě opustil?*⁽⁷⁾ Až tě na Otcův příkaz budou *oblékat do nejlepšího šatu*, musíš mít před očima toho, který visí na dřevě nahý a *vojáci si jeho šat rozdělují losem*⁽⁸⁾. Až zasedneš k hostině a postaví před tebe poháry plné vína, nepřeslechni, jak Ježíš bolestně volá: *Žíznm!*⁽⁹⁾ Otec se s tebou mohl smířit jedině skrze Krista. Takový je rub jeho milosrdenství: *Vlastního Syna neušetřil, ale za nás za všechny ho vydal,*⁽¹⁰⁾ *abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha*.

Jestliže ses mohl stát *novým stvořením, stal ses jím* nikoliv vlastním přičiněním, ani pro své zásluhy. *Všechno to pochází od Boha*. Nikdy bys nebyl ani schopen litovat svých vin, kdyby nejdříve nebyl tvůj nebeský Otec *pohnut lítostí* nad tebou. Je jen jedna možnost, jak můžeš sám přispět k splácení tak velkého dluhu: když budeš *hlásat toto usmíření*. Volej ke všem, kdo ještě nezakusili Otcovu lásku a milosrdenství: *Smířte se s Bohem. Pohleďte k němu, ať se rozveselíte, a vaše tvář se už nebude zardívat hanbou. Velebte se mnou Hospodina, oslavujme spolu jeho svaté jméno.*⁽¹¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 1 Kor 13,12; ⁽²⁾ srov. Zj 12,9;

⁽³⁾ Iz 53,12; ⁽⁴⁾ Lk 22,37; ⁽⁵⁾ Mt 27,38;

⁽⁶⁾ srov. Lk 23,34; ⁽⁷⁾ Mk 15,34;

⁽⁸⁾ Jan 19,24; ⁽⁹⁾ Jan 19,28; ⁽¹⁰⁾ Řím 8,32;

⁽¹¹⁾ resp. žalm 34.

Liturgická čtení

1. čtení – Joz 5,9a.10-12

Hospodin pravil Jozuovi: „Dnes jsem z vás odvalil egyptskou hanbu.“ Synové Izraele se utábořili v Gilgalu a slavili velikonoce čtrnáctého dne toho měsíce večer na jerišských planinách. Na druhý den po velikonočních jedli z úrody té země: nekvašené chleby a pražená zrna. Téhož dne přestala padat mana. Byl to druhý den, když jedli z úrody té země. Synové Izraele už neměli manu, toho roku jedli z výnosu země Kanaán.

2. čtení – 2 Kor 5,17-21

Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. To staré pominulo, nové nastoupilo. A všecko to pochází od Boha; on nás smířil se sebou skrze Krista a svěřil nám službu, abychom hlásali toto usmíření. Vždyť Bůh pro Kristovy zásluhy smířil svět se sebou, lidem už nepřičítá jejich poklesky a nás pověřil kázáním o tomto usmíření. Jsme proto Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem! S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha.

Evangelium – Lk 15,1-3.11-32

K Ježíšovi přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otcí: ‚Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.‘ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchýtil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: ‚Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otcí a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!‘ Vstal a šel k svému otcí.

Pokračování na str. 15

Svatý František obrací heretiky (8)

PRVNÍ ÚSPĚCHY - POKRAČOVÁNÍ

Příklad obrácených následovalo brzy několik protestantů, kteří zaujímali význačná postavení, mezi jinými Gabriel d'Avully, který se podobně jako jeho otec v kostele Prozřetelnosti zřekl kalvínských bludů, dále Ferdinand Deprez, jeho bratranec, Jan Sage, de Darillant, Anselm Duchesne, de Margencel a jiní. Mnoho dalších po seznámení s církevními Otcí projevilo ochotu přijmout pravdivou víru. Mezi nimi se nacházel i protestantský pastor Petr Petit, který předtím plnil své povinnosti v Choulex a pak, když byl zbaven úřadu pro skutečné nebo domnělé viny, se uchýlil do Thononu.

Před takovou slibnou sklizní se cítil František sám a bez pomoci, že mu pukalo srdce.

„Nemohu už zůstat sám,“ řekl nunciiovi, „jinak se vystavím posměchu našich nepřátel, pohrdnou mým posláním, když se přesvědčí, že mě nikdo nepodporuje.“

Když obdržel dopis knížete, který ho zval k sobě na svůj dvůr do Turína, rozhodl se, že za ním neprodleně zajede.

Vyjel koňmo v prvních zářijových dnech v doprovodu svého věrného Rolanda a zamířil na horu Velký svatý Bernard. Po velké námaze dojeli k úpatí a začali stoupat. Ujeli již velký kus cesty a blížili se k vrcholu, když se náhle strhla obrovská bouře. Vál prudký vítr a sníh zasypával všechny cesty. Cestovatelé nevěděli, co si počít a kudy jet. Každou chvíli se mohli ocitnout v propasti. Začalo být velmi chladno a unavení koně se jen s obtížemi brodili ve sněhu. Světec se vyzbrojil veškerou odvahou a vydal se naslepo vpřed. Po dlouhé době zoufalé jízdy se stala Prozřetelnost jejich průvodcem a oni stanuli u bran kláštera, který zbudoval

sv. Bernard z Mentonu na vrcholu, aby sloužil pobožným.

Roland šťastný ze záchranu tluče na vrata a dobří mniši je s otevřenou náručí přijímají zkřehlé zimou, a jak říká jeden historik, podobnější mrtvolám než žijícím lidem. Ohřáli se u dobrého ohně, najedli se a ulehli na pohodlná lůžka. Tak díky těmto pozemským andělům, které jen jejich náboženství dokáže udržet na ledovém štítu, načerpali znovu sil. Mniši naléhali, aby nějaký čas zůstali v klášteře, alespoň do doby, než se bouře vyřádí. Před několika dny našli v horách zmrzlé lidi. Ubohý Roland byl tím velmi vystrašený, ale Františka nic nemohlo zadržet, protože věděl, že musí co nejdříve dorazit do Turína v záležitosti, od které závisí spása mnoha lidí. Prohlásil,

že se svěruje do rukou Prozřetelnosti, a vydal se na další cestu. Prozřetelnost ho skutečně nezklamala, protože dojel šťastně do Aosty a odtud do Turína.

Sabaudský kníže ho přijal s neobyčejnou laskavostí a ihned svolal zasedání rady, na které byl přítomen i nuncius. Vyzval apoštola, aby informoval shromáždění, co je třeba podniknout pro konečné obrácení provincie Chablais.

František připomněl hlavní body, které uvedl dříve v dopise, a přešel k praktickým otázkám. Je zapotřebí vyslat aspoň osm kazatelů uvolněných od jiných povinností, každého vybavit částkou 100 dukátů, aby byl stále v pohotovosti oddíl připravený zasáhnout tam, kde je to třeba. Náhradou za 52 kostelů, které existovaly mezi řekou Drance

Sv. František Saleský

a Ženevou, a 19 kostelů v provincii Ternier, nečítaje v to opatství, kláštery a kaple, prosí o 15 nebo 16 farářů, kteří by pečovali každý o několik farností až do doby, kdy veřejné finance umožní vybudovat znovu všechny zbourané kostely. Faráře je třeba vybavit 160 dukáty ročně kromě bydlení ve vhodných budovách. Je to velmi skromná náhrada vzhledem k tomu, že faráři budou muset vydržovat kaplany, přijímat pomocné kazatele a poskytovat almužny chudým. Protože město Thonon je centrem oblasti, je zde třeba zajistit katolický kult s veškerou okázalostí. Je nutné mít zde krásnější svatyni a faráře s důchodem 400 dolarů, aby mohl vydržovat šest kněží, kteří by také zpěvem dodali obřadům slavnostní ráz, který by přilákal lidi. Je třeba založit jezuitskou kolej, a pokud to není ihned možné, alespoň katolickou školu. Je třeba dále udržet konzistoř, kterou založili kalvinisté a která slouží k veřejnému napominání a ukládání pokut za takové přestupky, které nepodléhají světské jurisdikci, jako je opilství, výtržnost, tance a hazardní hry, manželské hádky, neposlušnost dětí vůči rodičům a nesprávné zacházení rodičů s dětmi, manželská nevěrnost, nemravné řeči i sprosté písně, klení, rouhání a jiné hříchy. Jestliže se taková cenzura osvědčila za panování falešného náboženství, tím spíše může udělat mnoho dobrého mezi obrácenými. Konzistoř má pracovat pod vedením kněze, kterého jmenu-

STAV KATOLÍKŮ VE SVĚTĚ

Počet katolíků na světě mezi roky 2007 a 2008 vzrostl o 1,7 % a dosáhl 1,166 miliardy. Ve stejném období vzrostl podíl katolíků na celkovém počtu světového obyvatelstva ze 17,33 % na 17,40 %. Mezi roky 2000 a 2008 vzrostl také počet kněží, a to o 1 %. Tento počet však vzrostl jen v Africe, Asii a Americe. V Austrálii zůstal stav nezměněný a v Evropě došlo jak k poklesu počtu kněží, tak seminaristů. Těch ubylo 4,3 %. Seminaristů přibývá jen v Asii a v Africe. Vyplývá to z vatikánské statistické ročenky.

VRÁCENÝ KOSTEL NA UKRAJINĚ

Po osmnáctiletém úsilí bylo dosaženo toho, že ukrajinská vláda vrátila katolické církvi kostel v Chirivu na západě země. Budova byla dosud používána jako tržnice, sportovní hala a diskotéka. Kostel byl postaven v 18. století a od konce druhé světové války byl uzavřen. Na Ukrajině je 1,5 mil. římských katolíků a 5 milionů řeckokatolíků byzantského ritu, kteří uznávají římského papeže za svou hlavu.

MUSLIMOVÉ HÁJÍ KŘÍŽE

Předseda Islámské rady v Německu Ali Kizilkaya se vyslovil pro zachování křížů v německých soudních síních. Řekl, že „tato staletá západní tradice si zaslouhuje úctu“. Vyslovil přesvědčení, že tento symbol na stěně neodvede žádného soudce od toho, aby soudil správně podle německých zákonů. V Německu právě probíhá spor o této otázce. Více než 90 % obyvatel se vyslovilo pro zachování křížů v soudních síních.

Kath-net

je biskup a který má k dispozici radu složenou z poloviny z duchovních a z poloviny z laiků vybraných z nejváženějších občanů města a okolí v odpovídajícím věku a těšících se dobré pověsti.

Na zakončení svého referátu řekl František: „Záležitost je náležitá, odklady hrozí nebezpečím. Provincie Chablais je zruinovaná a jen od Vaší Výsosti závisí její obnova. Pracoval jsem tam 27 měsíců na vlastní náklady, poslušen přání Vaší Výsosti vyjádřeného ženevskému biskupovi. Nevím, zda jsem zaséval na skálu nebo do trní, ale vidím, že jsem žádných obrácení nedosáhl, kromě barona d'Avully a advokáta Ponceta, doufám však, že známá zbožnost Vaší knížecí Jasnosti nedá zahynout výsledkům mé práce.“

Promluva udělala na všechny velký dojem. Kníže ji chtěl mít písemně se dvěma kopiemi, jednu pro svoji kancelář a druhou pro nuncia. Bude jednat v té věci s řád sv. Mořice a sv. Lazara a požádal nuncia, aby bděl nad realizací opatření.

Kníže si podržel u sebe Františka ještě déle a rozmlouval s ním o všech důležitých záležitostech, zvláště pokud jde o město Ženevu.

Satan si vybral tuto zemi za své centrum a rozlévá odtud jed do celého světa. Je to hlavní stan kalvinismu a všeho bludu, odtud vládne nad reformovanými církvemi ve Francii. Ženeva je hlavní město hereze, jako je Řím sídlem Svatého stolce a katolických knížat. Ženeva je matkou a živitelkou hereze, která vysílá pastory do Francie a Anglie a pomocí svých vynikajících tiskáren z veřejných prostředků zaplavuje svět otrávenými knihami. Těží ze svého postavení u bran Francie, Německa a Itálie.

Misionář žádal knížete, aby s papežským svolením přivedl jezuity a kapucíny a zajistil jim materiální podmínky k založení tiskárny na vydávání katolických knih a k zajištění důchodů a aby otevřel v Thononu nebo v Anne-

cy dům pro ty, kteří se zabývají průmyslem a uměním, a seminář pro studující gramatiku, rétoriku a poetiku.

František také požádal o materiální podporu katedrální kapituly v Ženevě a o restituci zabaveného majetku. Upozornil na nouzi, v jaké kanovníci žijí, když byli zbaveni všech prostředků. Mohou sloužit mši svatou jen ve vyzebraném kostele. Upozornil na nesmírné křivdy a bezpráví.

Kníže uznal oprávněnost všech požadavků a učinil dalekosáhlá opatření k nápravě. Dal Františkovi tři listy: nejvyššímu soudci v provincii Chablais, gubernátorovi a veliteli tvrze Alligens, který má zajistit, aby všichni měli úplnou svobodu účastnit se katolických kázání. Třetí list byl adresován obyvatelům města Thononu, ve kterém mimo jiné stojí: „Zaradoval jsem se, že nasloucháte kazatelům, kteří hlásají Boží slovo a vysvětlují pravdy katolické víry. Zapřísahám vás, abyste neopouštěli cestu vedoucí ke spáse a abyste uvažovali s láskou k pravdě o důvodech, které vám kazatelé předkládají, protože po ničem tak netoužíme, jako po vašem návratu do katolické církve.“

František opatřen listy se vydal na zpáteční cestu ke svému milovanému stádu. Zvolil cestu přes horu Malý svatý Bernard v naději, že zde nebude tolik sněhu. Vyhnul se Annecy, kde byla právě karanténa kvůli nákaze, a odebral se do Sales, kde měl vyčkat na knížecí dekrety. Ale ty bohužel nepřicházely, protože rytíři svatého Mořice a Lazara nebyli ochotni vzdát se svých důchodů ve prospěch misijního díla. Napsal o tom nunciovi: „Zapřísahám Vás, pomozte, aby než skončí advent, mohl se Pán Ježíš vrátit do svých kostelů. Musím jet do Thononu, i když jsem si jist, že se mi nepřátelé budou vysmívat, jestliže nebudu mít potřebné dekrety od knížete.“

(Pokračování)

Překlad -Iš-

Řím a Peking - uzly rozvazuje *sensus fidei*

Ren Yanli, člen Čínské akademie sociálních věd a výzkumu světových náboženství, sleduje již několik desetiletí vývoj katolické církve v Číně a vztah lidové církve k Vatikánu. Při návštěvě Itálie poskytl rozhovor pro měsíčník 30giorni. Rozhovor vede Gianni Valente.

Profesore, v situaci katolické církve v Číně se stále objevují místa tápání.

Čínští katolíci jsou katolíci jako všichni ostatní. Mají stejnou víru, čtou stejnou Bibli, chodí svobodně do kostela na mši, aby se zde modlili a přijímali svátosti. Jako jiní katolíci mají svou vlast a chtějí se účastnit modernizace Číny.

Z čeho se tedy rodí problémy?

Byla zde určitá doba, ve které se z různých důvodů zdálo, že není možné současně milovat jak vlast, tak církev. Když vznikla Čínská lidová republika, Vatikán viděl v komunistické Číně politického nepřítele. Na konci padesátých let, ve vrcholu protimperialistického hnutí, které ovládalo čínskou politiku, byly přerušeny vztahy k Svatému stolci a byla vytyčena linie nezávislosti při jmenování biskupů. Ale již tehdy dokonce i ti, kteří z vlastenectví nebo jiných důvodů přijali tuto linii, začali ztrácet duševní klid. Pripadali si jako rozdělené bytosti. Jak může existovat místní čínská církev,

kteřá nemá pouta se Svatým stolicem? A pak po nešťastné době kulturní revoluce a znovuootevření Číny, které prosazoval Deng

Ren Yanli

Xiao Ping, převládla u katolíků myšlenka obnovit nějakým způsobem vztah k Svatému stolci, k papeži a všeobecné církvi.

Tato touha se realizovala různými cestami.

Někteří se přimkli k tajně vysvěceným biskupům, kteří byli ve společenství s papežem, a odmítali všechny styky a kontrolu politické moci. Ale také biskupové, kteří byli vysvěceni bez souhlasu Svatého stolce, nastoupili stejnou cestu a usilovali o legitimní uznání papeže. I oni se distancovali od perspektivy nezávislosti. To byl obecný jev, který ve své globálnosti trvá.

Čím se tento fenomén vysvětluje? Jaké má příčiny?

Pro mne je stále jasnější, že rozhodujícím faktorem je samotná víra čínských katolíků, jak laiků, tak kléru. Kněží nejsou ochotni stát se biskupy, jestliže jejich jmenování nepřichází od papeže a nemají-li apoštolskou delegaci. Mnozí noví biskupové na konci svého svěcení

chtěli veřejně ukázat papežův jmenovací dekret, také proto, že vědí, že věřící nebudou uznávat pastýře jmenované a vysvěcené autonomně, bez souhlasu papeže. Poslední biskupové vysvěcení bez papežského mandátu jsou izolovaní, nikdo od nich nechce přijímat Eucharistii. Připouštím, že někteří z nich chtěli v minulosti udělat kariéru v nezávislé Číně. Víra lidu pomohla všem, aby tento záměr byl zmařen. A to pomohlo také vládě, aby zrevidovala svou linii.

Z čeho je patrná tato nová orientace? Někteří tvrdí, že postoj čínské moci je stále stejně tvrdý.

Jestliže vláda chce, aby se pastýři těšili vážnosti a věřící šli za nimi, neviděli v nich izolované funkcionáře, pak chápu, že jmenování papežem a plné společenství s ním jsou nezbytné prvky, které není možno omezovat. To znamená, že se upouští od myšlenky zajistit církvi nezávislost, která spočívá v oddělení od papeže a univerzální církve. Proces, který vede k výslovnému potvrzení a společenství biskupů s papežem spolu se vším, co s tím souvisí, je nevratný. Na této cestě není možné se vrátit zpět.

Jak hodnotíte poslední fázi vztahů mezi Čínou a Vatikánem?

Podle mne nemá smysl mluvit dále o tání, protože od určité doby už zde není led, obě strany začaly uplatňovat přímé styky. Přesto pokračuje ono „táhni a povol“. Pokaždé, když jedna strana pokládá iniciativy té druhé za jednostranné, lze pozorovat něco, co je možno označit za protipohyb.

Například?

Začneme rokem 2005. Všichni vysvěcení biskupové měli již v kapse jmenování papežem ještě před svěcením. To všechno proběhlo v klidu. V roce 2006 byl biskup v Hongkongu Joseph Zen jmenován kardinálem a Čína se ihned vrátila k praxi vybírat biskupy bez souhlasu papeže,

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto čase milosti, kdy příroda se chystá dát ty nejkrásnější barvy v roce, já vás zvu, děti moje: otevřete svá srdce Bohu Stvořiteli, aby On vás přetvořil a formuloval podle svého obrazu, aby se všechno dobré, co ve vašich srdcích usnulo, probudilo k novému životu a touze po věčnosti. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. 2. 2010

od dubna do listopadu. Otevřel se tedy nový cyklus přísných nót mezi čínskou vládou a římskou kurií. Ale v lednu 2007, když přišla zpráva, že papež napsal pastorační list čínské církvi, nepovolené volby přestaly. Tehdy i nový biskup v Pekingu byl zvolen se souhlasem papeže. Ale pak se v Číně oslavovalo s velkou pompou 50 let Vlasteneckého sdružení a prvních biskupských svěcení bez pape-

žova souhlasu. Při oslavách čínští politici zdůraznili linii nezávislosti, kterou je třeba v Číně dodržovat.

Tedy znamená přitvrzení, už několikrátý návrat zpět.

V této souvislosti publikoval Svatý stolec *Compendium* listu Benedikta XVI. z roku 2007. V dodatku nového dokumentu je napsáno, že Svatý stolec, pokud bude nutno, může znovu udělit čínským biskupům pravomoc světit biskupy a žádat o schválení dodatečně. To v praxi znamená, že podzemní církvi mohou být znovu uděleny zvláštní pravomoci, které odvolal papežův list.

Jak na to reagovala čínská strana?

Byly obavy z nové konfliktní fáze. Ale pak cestoval Hu Jintao do Itálie na G8 a papež oznámil, že by ho rád přijal ve Vatikáně. K setkání dojít nemohlo, ale papežovo pozvání bylo oceňováno.

A nyní?

V minulých měsících se měl konat osmý kongres čínských katolíků. Je to periodické zasedání delegátů registrovaných u státního úřadu pro náboženské záležitosti, které také rozdělují funkce v neoficiálních organizacích čínské církve, jako je Vlastenecké

sdružení a Kolegium biskupů, jež se uvolnily úmrtím biskupů, kteří je zastávali. Politické autority však rozhodly odložit kongres na rok 2010.

Jak si to vysvětlujete?

Snad si Peking uvědomil, že pokud mají být představitelé oficiálních institucí opravdu uznáváni a respektováni, musí je zastávat biskupové spojení s papežem. A legitimní biskupové projevují určitou neochotu a působilo by jim těžkosti, kdyby měli

Diecézní centrum pro seniory královéhradecké diecéze pořádá ve dnech **22. - 25. 3. 2010 duchovní obnovu pro seniory a seniorské manželské páry s P. Janem Rybářem SJ.** Místo: rekreační dům Marianum, Janské Lázně. Cena: 1590 Kč (dvoulůžkový pokoj/osoba), 1990 Kč (jednolůžkový pokoj), 1450 Kč (třílůžkový pokoj/osoba). **Přihlášky:** Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezezhk.cz.

přijmout úkoly v přímém rozporu se Svatým stolicem. Chce to čas, aby se věci urovnaly a aby volba padla na osobu vyhovující oběma stranám. Dnešní čínští politici jsou pragmatici a snaží se řešit problémy jeden po druhém. Obávám se, že pokud se některé zásadní problémy nevyřeší, bude zde riziko, že se znovu otevrou únavné problémy, a to by bylo ke škodě všech.

Jak by pomohlo v této chvíli, kdyby skončila spirála akce - reakce, kterou jste popisoval?

Svatý stolec by udělal dobře, kdyby si uvědomil, že rozhodujícím faktorem je věrnost čínských katolíků apoštolské víře, a to je také rozhodující faktor ve vývoji vztahů k těm, kdo politicky vedou zemi.

Co očekáváte od politických lídrů?

Minulý květen jedna anonymní, ale vlivná osobnost naznačila v listě Hong Kong, že pekingské úřady by mohly navrhnout revizi kategorií nezávislosti a autonomie uplatňovaných na místní církve. Ve studijních seminářích pro odpovědné politiky se už nějakou dobu probírá tento argument: jak najít novou definici nezávislosti, která rozlišuje aspekt církve a víry od aspektu politického. Koncept nezávislosti nemůže být aplikován na ty aspekty církevního života, které mají co do činění s vírou, ale měl by být interpretován pouze politickým klíčem.

Můžete uvést příklad?

Vláda chce mít záruku, že církve se nebude chovat jako politické těleso. Aby čínští biskupové byli nezávislí na politických a geopolitických orientacích římské kurie. Prakticky, je nutno vyhnout se tomu, aby biskup nebo nuncius neutočil na politiku vlády. To je důvod, proč si chce Peking ponechat určitou kontrolu nad jmenováním biskupů.

30giorni 12/2009

Překlad -lš-

Výchova má zpravidla rozhodující vliv na celý život. Ukazuje nám to i příběh toho světce z baskické provincie. Od útlého mládí sledoval pozorně Pánovo pozvání ke kněžskému stavu. Jeho povolání zrál díky pečlivé výchově, jaké se mu dostalo od rodičů, jmenovitě od matky. Rodina měla na jeho duchovní rozvoj rozhodující vliv. Mladý Michael se naučil obracet se s důvěrou na Ježíše a být jeho věrným učedníkem a synem Církve.

Darebák, nebo světec?

Byl prvorozený ze šesti dětí, narodil se v obci Ibarra v diecézi Baiona 15. dubna 1797. Sílu víry v této rodině posílily revoluční události. Mnoho kněží, které stíhala revoluce, našlo útočiště v jejich domě. Michael nebyl žádný svatoušek. Dědičný hřích poznamenává všechny. Později přiznal: „Bez své maminky bych se stal darebákem.“ Měl výbušnou povahu, velkou fyzickou sílu a měl sklon k násilnictví. Byl mu sotva čtyři roky, když vstoupil do domu jednoho ze sousedů a hodil kamenem po jedné ženě, o které se domníval, že ublížila jeho matce, a rychle utekl. V pěti letech ukradl podomnímu obchodníkovi sadu jehel. „Když ji moje maminka u mě uviděla, řekla, že mě pořádně potrestá.“ Při jiných příležitostech zasáhla a musel vždy ukradené předměty vrátit. „Neměl jsem ještě 7 let, když jsem vytrhl svému mladšímu bratrovi krásné jablko. Myslel jsem si, že jsem mu neudělal nic zlého, ale on mi řekl: »Líbilo by se ti, kdybych to já udělal tobě?« Kousl jsem se do rtů a myšlenka, že nemůžeme dělat druhým to, co by se nám od druhých nelíbilo, zůstala navždy a za všech okolností zapsaná v mé paměti.“

Aby napravila nedobré sklopy svého syna, nevedla matka žádné dlouhé rozhovory, ale prostě ho převedla ze světa viditelného do světa neviditelného

GALERIE SVATÝCH KNĚŽÍ

Svatý Michael Garicoits

ho. Před plameny, které šlehaly v kuchyňské peci, mu řekla: „Existují mnohem strašnější plameny, do kterých Bůh hodí ty, kdo se dopouštějí smrtelného hříchu.“ Chlapec se začal

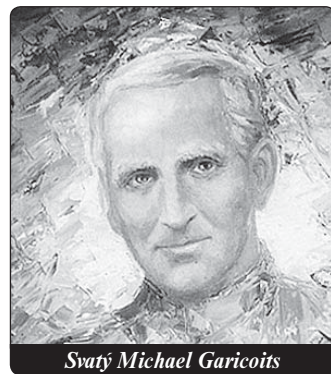

Svatý Michael Garicoits

trást jako osika, ale naučil se tak jednomu: živé hrůze z hříchu. Ovšem častěji než peklo to bylo nebe, které bylo předmětem úvah jeho matky. Jednoho dne

si Michael v touze, aby se dostal rychleji do nebe, představoval, že se tam dostane snáze z pahorku, pod kterým pásal stádo. Po strmém výstupu se přesvědčil, že nebe je stále ještě velmi daleko a že je třeba si vybrat vyšší kopec. A tak střídal jeden kopec za druhým, až ztratil cestu a musel na kopci zůstat přes noc. Vrátil se domů až další den. Nikdo ho za tento dětský kousek netrestal, ale on sám si zachoval v srdci velkou touhu po nebi.

V roce 1806 skončil základní školu. Jeho paměť a inteligence mu brzy zajistila první místo ve třídě. Ale až do roku 1809 pracoval v jedné domácí dílně, aby si něco vydělal. Když šel na pastvu se stádem, vždy si bral s sebou nějakou knížku. Učil se mluvnici a katechismus. Po dvou letech ho přepadl velký smutek: ještě nebyl u svatého přijímání. Konečně dostal povolení přijmout Ježíše. V jeho duši se ihned zabydlela žízeň po Eucharistii. Když se stal knězem, napsal: „Je to silný Bůh, bez

Svatý Michael Garicoits

Něho moje duše malátní, má žízeň... Je to Bůh živý: bez Něho umírám... Pláču ve dne v noci, když vidím, že jsem se vzdálil od Boha.“

Michael myslí na své povolání. Postupně v něm sílí myšlenka stát se knězem. Když se jednou v roce 1813 vrátil domů, oznámil rodičům toto své rozhodnutí. Narazil ale na odmítnutí, protože chudoba rodiny nedovoluje vynakládat peníze na studium. Obrátil se tedy na babičku, která přesvědčila rodiče, a vypravil se na cestu dlouhou 12 km do Saint-Palais, kde byl jeden kněz, který ho dobře znal. Dosáhl toho, že kněz si ho vzal k sobě a umožňoval mu navštěvovat střední školu. Na faře poznal mládenec tvrdý život. Musel při svém studiu vykonávat také mnoho domácích prací. Za cenu úporného hrdinství, které odpovídalo jeho vlohám, učil se i cestou do školy a při jídle a někdy dokonce i v noci, ale dosahoval nejlepších výsledků. Spřátelil se s jedním zbožným chlapcem jménem Evarist, který předčasně zemřel. Později o něm řekl: „Bůh mu zjevoval své světlo a znalosti teologů. Spjoval v sobě vysoký stupeň usebranosti a důvěrného spojení s Bohem s láskou prokazovanou bližním.“ Po třech letech v Saint-Palais byl poslán do Baiony, kde mohl být užitečný na biskupství a pokračovat ve studiu na škole Svatého Lva. Jeho úsilí ovládnout svou povahu a zasvětit se službě bližním přinášelo cenné ovoce. Sám k tomu říká: „Na biskupství jsem musel snášet špatné nálady kuchařky. Pomstil jsem se jí tím, že

HLAS Z KRÍŽE

Jak nepředstavitelné milosti vám dává moje smrt na kříži k dispozici!

Nikdy nedomyšlíte pravou míru mého utrpení, ani nezměříte moji bezmeznou lásku, která vám získala milost vykoupení.

Co mé tělo vytrpělo, jsou nevýslovná muka, ale bolest mé duše zlomila mé srdce.

Bezmezná touha po záchraně všech lidí mi pomohla všechno snést a všechno odpustit.

Vypráví o tom každá z mých nesčetných ran, každá kapka mé krve vám dosvědčuje mou nekonečnou lásku.

A mé oči, nemluví snad o lásce?

Neslyšíte prosbu z mých umírajících úst, jedinou prosbu, abyste přijali mou lásku?

Pojďte! Vstupte do mých ran a dejte se obmýt krví mého milosrdenství. Před nikým neuzavřu své srdce, které pro vás otevřelo kopí, před nikým, koho vaše láska svěří mému milosrdenství.

Sestra Františka Marie od Ukřižované lásky

jsm vesele myl hrnce a kastroly. Nakonec mi začala prát kapesníky a prádlo.“

Duch pomalý, ale hluboký

V roce 1818 vstupuje do malého semináře v Aire-sur-l'Adour a po roce do velkého semináře v Dax. Profesori si napřed mysleli, že jeho duch je příliš pomalý. Ale brzy poznali, že jde do hloubky všech problémů a odpovídá vždy patřičným způsobem. Diecéze Baiona měla ve zvyku posílat vybrané žáky do Paříže do semináře Saint-Sulpice, aby tam získal i hlubší formaci. Michael byl vybrán jednohlasně. Ale v poslední chvíli dostal biskup strach, aby ho pro svou diecézi neztratil, a podržel ho v Daxu. V roce 1821 byl pověřen vyučováním v malém semináři v Larressore a přitom pokračoval ve studiu teologie. Konečně 20. prosince 1823 obdržel kněžské svěcení.

Počátkem roku 1824 se stal kaplanem v Combo. Farář je stařec, ochrnutý a přenechává mladému kaplanovi všechnu svou činnost. Don Garicoits si velmi rychle získává srdce svých farníků. Jeho kázání jsou jasná, přístupná všem, zaměřená na lásku k Bohu a k bližnímu a přitahují záhy i ty, kteří už na cestu do kostela zapomněli. Pověst o něm se šíří po celé baskické provincii a on tráví celé dny ve zpovědnici, někdy i bez jídla. Osobně pečuje o katechismus pro nejmenší, protože je přesvědčen, že je posláním kněze vyučovat základům křesťanské nauky a že dobrý katechismus zůstane pro mnohé základní vzpomínkou na křesťanství i v hodinu smrti. Jeho silný temperament mu dovoluje konat četné kající skutky, ale o nedělích hraje s farníky národní baskickou míčovou hru. Pak se však odebere do kostela a tráví dlouhé hodiny před svatostánkem.

Koncem roku 1825 je P. Michael jmenován profesorem semináře v Bétharramu. Je zde

Svatyně v Bétharramu, ve které se stalo mnoho zázraků

však pouze ekonomem. Stav semináře je po materiální i duchovní stránce sotva průměrný. Budovy v údolí jsou vlhké, kážeň a horlivost nedostatečné, protože rektor je osmdesátník a jeho síly na vedení domu nestačí. Don Garicoits se má pokusit o zásadní změnu. Je to nesnadný úkol, ale P. Michael si získává mezi seminaristy potřebný zájem a reforma se krok za krokem uskutečňuje. V roce 1831 starý rektor umírá a Don Garicoits nastupuje na jeho místo. Ale ještě téhož roku biskup rozhodl, že seminář se přeneso do Baiony, kam pošle nejdříve studenty filosofie. Brzy se Don Michael ocitá v prázdné budově. Ale jeho humor ho neopouští.

Konat dobro a čekat

Budovy semináře jsou spojeny s mariánskou svatyní z XVI. století, ve které se stalo mnoho zázraků. Přicházejí sem zástupy poutníků zblízka i zdáli. Don Garicoits se věnuje širokému apoštolátu hlavně ve zpovědnici a v duchovním vedení duší. Několikrát v týdnu navštěvuje sest-

ry v klášteře Igon, klášteře sester Svatého Kříže, který založila Alžběta Bichier des Ages. Kontakt se sestrami mu umožňuje ocenit duchovní prospěch řeholního života a jeho podporu apoštolátu. Plný obdivu k svatému Ignáci a jeho exerciciím zatoužil stát se jezuitou. V roce 1832 se účastňuje exercicii u jezuitů v Toulouse. Na závěr ho otec, který byl jeho vůdcem, ujišťuje: „Pán chce, abyste byl více než jen jezuitou. Budete sledovat první povolání, které jste obdržel z nebe, a stanete se otcem

Dobová kresba zachycující sv. Michaela Garicoitse jako zakladatele kongregace

velké řeholní rodiny. Zatím Bůh chce, abyste vyčkal v Bétharramu a pokračoval v činnosti. Konejte dobro a čekejte.“

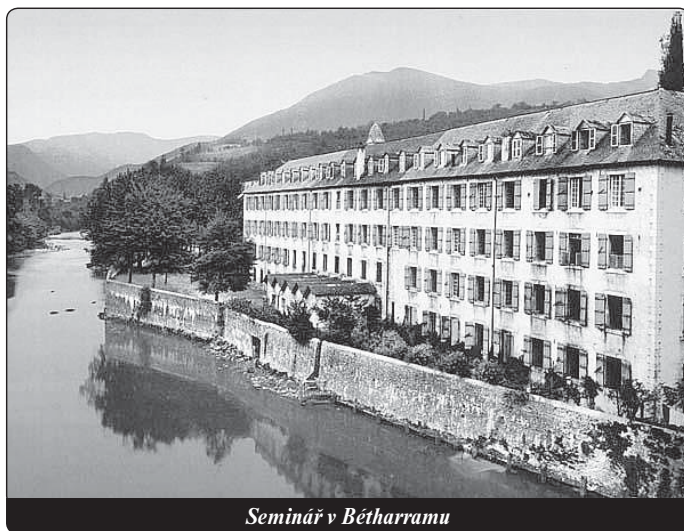
Don Garicoits se vrátí k obvyklé práci, ale neopouští ho myšlenka na řeholní komunitu,

kteřá by se věnovala výchově a výuce dělníků a venkovských obyvatel. Bere s sebou tři kněze a biskup schvaluje malou komunitu diecézních misionářů, jaká již existuje na jiném místě diecéze. Komunita pomalu roste s novici určenými ke kněžství i s laickými koadjutory. V Bétharramu vzniká trvalá „misie“ u svatyně, kde přijímá a zpovídá poutníky a pořádá duchovní obnovy podle zásad svatého Ignáce: „Člověk je stvořen, aby Boha, našeho Pána, chválil, uctíval a sloužil mu, a tak spasil svou duši.“ „Mít věčné Boha je nejvyšší dobro člověka. Největším zlem je věčné zatracení: To jsou dvě možné věčnosti. Přítomný život je jako cesta, po které můžeme dojít do jedné z věčností, kterou si vybereme.“

Jak velká práce!

Svatý Michael Garicoits věřil pevně s celou Církví v existenci pekla. Velmi často nám stává sám Ježíš před oči skutečnost pekla. V den posledního soudu se Pán obrátí k těm, kteří zůstanou po jeho levici: *Odejděte ode mne, zlořečení, do ohně věčného připraveného ďáblu a jeho andělům... A půjdou zavržení k věčnému trestu a spravedliví k věčnému životu* (Mt 25,41.46). O těchto slovech není možno pochybovat. Proto horlivý otec Garicoits inspiroval své spolupracovníky: „Pracovat na spáse a zdokonalení vlastním i na spáse a zdokonalení bližních je naší základní povinností. Přičinit se o to ze všech sil je pro nás život. Dělat to nebdale, vlašně, nepřičinit se je smrt. Pracovat, abychom se vyhnuli pecku a získali nebe, spasit duše, které našeho Pána tolik stály a které chce ďábel zatratit, jak velká je to práce! Nezasluhuje to všechnu naši péči? Můžeme se bát, že bychom zde přeháněli? Děláme v té věci dost? Nikdy nevynaložíme tolik, kolik vynakládá ďábel a svět, aby přivedl duše k záhubě!“

Ale světec z Bétharramu nezapomíná na žádný aspekt zjevené pravdy. Zná také nesmírnost

Seminář v Bétharramu

Božího milosrdenství k těm, kteří jsou připraveni je přijmout. Když navštívil ve vězení jednoho odsouzeného k smrti, ujišťuje ho: „Příteli, jsi v krásné situaci. Vrhni se do náruče Božího milosrdenství s veškerou důvěrou. Řekni: »Bože, smiluj se nade mnou!« a budeš spasen!“ Říkal také: „Kdybych se jednou ocitl v nebezpečí, že ztratím život mezi Béharramem a Igonem, a viděl, že jsem obtížen smrtelnými hříchy, bez pomoci, bez zpovědníka, vrhl bych se do náruče Božího milosrdenství a věřil bych, že jsem v té nejkrásnější situaci.“

Něžnost všude

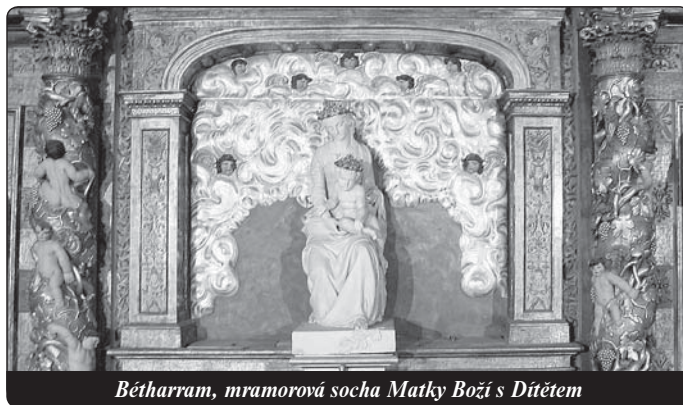
Jeden jeho řeholník o něm napsal: „Byl tak přesvědčen o Boží dobrotě jako o ubohosti člověka. Nedovedl pochopit smysl různých názorů na Boha ani přítomnost pýchy v lidském srdci.“ Čerpal sladkost

*Sídlo kongregace
Pomocných kněží Nejsvětějšího
Srdce Ježíšova v Béharramu*

z rozjímání o Ježíši: „Co nám doporučuje náš Pán: Něžnost všude: ve Vtělení, ve svatém Děťství, v Umučení, ve svatém Kříži, celou svou osobou vnější i vnitřní, svými slovy, svými pohledy... Čím se má vyznačovat základní charakter našeho duchovního života? Křesťanskou něžností. Bez této něžnosti nikdy nebudeme mít ducha velkodušnosti, s jakým máme sloužit Bohu. Ona je nutná jak pro náš vnitřní život a naše vztahy k Bohu, tak pro vnější život a naše vztahy k bližním. Jaký je dar Ducha Svatého, jehož zvláštním předmětem je mít tohoto ducha něžnosti? Je to dar zbožnosti.“

V XIX. století ve francouzském katolickém světě po re-

Béharram, mramorová socha Matky Boží s Dítětem

voluci převládala idea, že pro obnovu křesťanského života je nutno obnovit víru na křesťanských školách. Otec Garicoits přesvědčen o této nutnosti založil v listopadu 1837 v Béharramu základní školu. Setkal se přitom s opozicí u některých svých členů, kteří chtěli všechny síly věnovat misiím. Ale ihned se dostavil úspěch. Žáků bylo na dvě stě. Pro našeho světce vychovávat znamenalo „formovat člověka, připravit ho, aby byl schopen nastoupit kariéru, která je důstojná jeho podmínkám, připravovat tak věčný život povznesením života časného. Intelektuální, mravní a náboženská výchova je nejvznešenější věcí, kterou můžeme vykonávat. Je to pokračování Božího díla stvoření. Výchova vtiskuje duši krásu, velikost, šlechtnost a vznešenost.“ Inspirován obdivuhodnou transformací, jakou pozoroval u svých žáků, za-

ložil postupně v oblasti několik dalších škol.

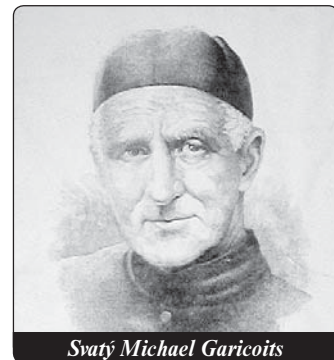
Vnímavý k útokům nepřátel náboženství a v touze bránit je snažil se vnášet světlo do mladých duší důslednou formací v nauce Církve. Věnoval mnoho času apologetice, výkladu pravd, které posilují naši víru. „Věra v Boha, který se nám zjevuje, nachází podporu v důvodech našeho rozumu. Když o nich uvažujeme, konstatujeme, že nám nechybí důkazů o Boží existenci.“

V roce 1838 požádal Don Garicoits biskupa, aby mohl se svými druhy využívat jezuitskou řeholi. Biskup s tím souhlasil jako s provizorním řešením, pak jim sám zpracoval řeholi a požádal, aby se nazvali „Pomocní kněží Nejsvětějšího Srdce Ježíšova“. Ale nová řehole měla mnoho mezer, a to působilo těžkosti. Sliby nebyly uznány v plné hodnotě a biskup si vyhrazoval funkce,

kteří příslušely hlavnímu představenému. P. Michael všechno přijal s pokorou a poslušností. Když se jednou vrátil z takových rozhovorů s biskupem Lacroixem, prohlásil: „Jak těžké je založit novou kongregaci!“ Teprve po jeho smrti dostala kongregace v roce 1870 řeholi podle návrhu P. Garicoitse.

Vpřed, až do nebe!

Až do konce života horlivě pracoval jak ve své kongregaci, tak u sester v Igonu, na misiích a ve vedení duší. V roce 1853 je jeho pevné zdraví zasaženo prvním záchvatem mrtvice. V roce 1859 přišel nový záchvat, ze kterého se zotavil jako zázrakem. Ujišťoval všechny: „Buďte klidní, půjdeme spolu vpřed, dokud

Svatý Michael Garicoits

bude Pán Bůh chtít.“ V postě roku 1863 nová krize ohlašuje blízkou smrt. Pln entuziasmu zvolá před sestrami v Igonu: „Jdeme, vpřed, až do nebe. Musíme dojít až do nebe!“ 14. května 1863 v den Nanebevstoupení Páně umírá se slovy: „Pane, smiluj se nade mnou ve svém velkém milosrdenství.“

„Zde jsem, Otče,“ to byla slova, která často vytryskla z jeho srdce. „Bůh je Otec,“ říkával, „je třeba se podrobit jeho lásce, je třeba mu odpovědět: »Zde jsem.« A on ihned pozvedne své dítě z kolébky bídy a vezme je do své náruče!“ Vyprosmo si tuto milost na přímluvu svatého Josefa a Michaela Garicoitse pro sebe i pro své drahé.

Pramen:

<http://www.clairval.com/sample.it.php#2003>

Překlad -lš-

KŘÍŽ NA OBĚŽNĚ DRÁZE

Zatímco evropské úřady dělají všechno možné, aby vytlačily z veřejnosti kříže a jiné náboženské symboly, ve výši 350 km nad zemí krouží mezinárodní kosmická stanice, ve které jsou čtyři ikony, evangelium a velký zlatý kříž s relikvií svatého Kříže. Ronald Garan si vzal s sebou do kosmu relikvii svaté Terezičky od Ježíška, kterou mu opatřily bosé karmelitánky. Garan se má opět vrátit do kosmu a svatá Terezička s ním.

ODPUŠTĚNÍ KŘESŤANŮ

Duševně nemocná řidička pod vlivem drogy projížděla městem Bristol rychlostí 90 km v hodině a smrtelně zranila jedenáctiletého chlapce, který se vracel z bohoslužby pro mladé. Soud ji odsoudil k časově neomezenému střeženému pobytu v psychiatrickém ústavě. Rodiče oběti prohlásili po vynesení rozsudku, že řidičce z celého srdce odpouštějí. Kristus přinesl na svět sílu odpouštět i velká bezpráví. *Kath-net*

Bl. Anděla z Foligna

Díky božskému osvětlení bylo Anděle z Foligna dáno vidět, co Ježíš trpěl na duši i na těle: jak Ježíš trpěl a proč Ježíš toto utrpení na sebe vzal.

Co Ježíš trpěl duchovně

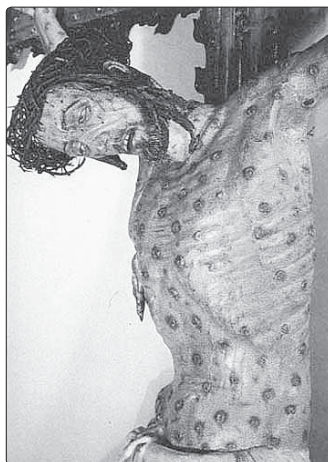
Ježíš si zvolil utrpení a bolest jako svého stálého průvodce. Nezačal trpět až během svého života. Utrpení se k duši Ježíše Krista přidružilo okamžitě. Ve chvíli, kdy byla jeho duše spojena s jeho tělem a jeho božstvím, byla také naplněna jeho vševědoucností. Kristova duše viděla okamžitě všechno utrpení a všechno ponížení, které má pro nás ve svém těle vytrpět, a to všeobecně i jednotlivě. Kristus již v prvním okamžiku svého početí v Mariině lůně přijal velkou bolest a začal nesmírně trpět. Kristova duše věděla o všem hanebném ponižování a věděla ustavičně, kdy, od koho se mu dostane urážky a utrpení. Věděl, jak bude zaprodán, zapřen, opuštěn, zajat, spoután, zbit, poplíván, proklínán a odsouzen jako vrah k smrti na kříži a jak bude proboden. Věděl o každém úderu kladiva, o všech hřebech a o každé kapce krve. Bolest kříže pociťoval Kristus nejen v hodině ukřižování, nýbrž ve spojení s věčným Slovem po celý svůj život. Ježíš viděl všechnu nevděčnost a lhostejnost lidí. Viděl zlobu svých nepřátel, krutost zatvrzelých srdcí.

Kristova duše trpěla

a) kvůli jeho svaté Matce, která byla ponořena do moře úzkosti a smutku. Ježíš prožíval bolest se svou nejmilovanější Matkou, protože svou Matku miloval více než jakákoliv stvořená bytost, a také proto, že Maria trpěla s ním mnohem více než všechny ostatní bytosti.

b) Kristus trpěl kvůli svým učedníkům, kteří ztratili víru a museli pro něho trpět pronásledování.

c) Nekonečnou bolest mu působil soucit, který měl s lidským

pokolením, které miloval. Nejen lidi všeobecně, on měl soucit s každou jednotlivou duší. Kolik lidí bylo a ještě bude, kolika hříchů se dopustí, tolik bolestí měl Kristus kvůli nekonečnému soucitu a svému milosrdenství. Ježíš miloval každého jednotlivého člověka nevýslovně a trpěl nesmírně kvůli vině, jíž se všichni lidé provinili a trestu za ni. Anděla říká: „Božským světlem jsem poznala, jak Ježíš již v lůně Panny Marie pociťoval všechna utrpení, která měla na něho přijít.“

Co Ježíš trpěl na svém těle

Ihned po narození nebyl položen na měkké lůžko, ani nebyl zavinut do peřinky, ale byl položen ve stáji na slámu v tvrdých jeslích. Sotva se narodil, musel snášet tělesné strádání. Pak se musel vydat s Marií a Josefem na dalekou cestu přes poušť až do Egypta. Jako chlapec vykonával několikadenní pochody do Jeruzaléma. Po křtu v Jordánu se postil po čtyřicet dní. Chodil od místa k místu o hladu a žízni, v horku i nepohodě, v nesčetných trampotách až k smrti na kříži.

Rozrazili mu ruce i nohy, napjali celé jeho tělo, vytrhli údy z kloubů a potrhali šlachy. Svrhli ho na kříž a přibili hřeby, které

působily zvláště bolestivě. Jeho nepřátelé použili velké čtyřhranné hřeby, kterými krutě prorazili jeho ruce a nohy. „Jednou jsem přemýšlela o velkých bolestech, které Ježíš vytrpěl na kříži, když byl přibit. Tu jsem uslyšela hlas, že tyto hřeby vytrhly kusy rukou a nohou a vrazily je až do dřeva kříže. Pociťovala jsem z těchto muk našeho Pána takovou bolest, že jsem dostala závrať.“

Jak Ježíš trpěl

„A při všem tom, co Spasitel světa, Bůh a Člověk Ježíš Kristus vytrpěl, nehrozil, nezlořečil, nebránil se, nemstil se. Když plivali na jeho tvář, neskrýval ji, když mu napínali ruce, nestahoval je zpět, když ho hledali, aby ho zabili, neskrýval se, ale vydal se jejich vůli, aby dokonil dílo spásy.“

V utrpení nám dal příklad trpělivosti. Bolestí, kterou mu způsobili, vykonal dosti učinění, smířil nás s Otcem a otevřel nám brány nebe, přesadil nás všechny do stavu milosti a učinil z nás Boží děti.

Proč Ježíš trpěl

Kristus trpěl, aby porazil toho, který zvítězil na stromě v ráji.

a) Trpěl, aby nám dal příklad trpělivosti v soužení a utrpení, abychom nepřítelům zlo nejen neodpláceli zlem, ale abychom jim z lásky k Ježíši prokazovali dobro.

b) Trpěl, aby nám ukázal správnou cestu: ujistil nás, že není jiné cesty a jiného způsobu, jak dosáhnout věčné slávy, než skrze utrpení a soužení, protože to je skutečně královská cesta, kterou kráčel sám Bůh. Je bláznovství o tom pochybovat anebo váhat následovat svého Pána, když

On sám jako Boží Syn a náš Stvořitel šel touto cestou.

c) Trpěl, aby nás přesvědčil, že ve snášení bolesti a utrpení je čest a sláva člověka. On nejlépe věděl, kolik dobra je skryto v utrpení a strádání. Proto také všechno to vzal na sebe.

Bylo by bláznovstvím pochybovat o požehnání, které plyne z bolesti a utrpení snášeného z lásky. Proto Boží Syn vzal na sebe všechny útrapy.

A my?

My nešťastní a ubozí, kteří odmítáme každé utrpení, které nám náš vševědoucí Lékař Ježíš Kristus nabízel! Sotva ucítíme trochu chladu, už vyhledáváme teplo ohně a znásobujeme svůj oděv. Při každém horku hledáme hned ochlazení. Při každé bolesti hned nařikáme, spěcháme k lékaři, hledáme nejrůznější prostředky, abychom zahnali bolest.

Když z Božího dopuštění pro naše blaho přijde na nás protiventství, hned jsme zmatení, nervózní, nařikáme, vyslovujeme zlé soudy, nadáváme a mstíme se a nechceme snášet nic z toho, co by nám mělo posloužit jako lék. Tato protiventství by často byla pro nás mnohem spásnějším prostředkem pokání než to, co si sami podle svého dobrozdání vybíráme. Kdybychom s trpělivostí a radostí přijali to, co přichází od Boha, prospělo by nám to nejvíce ke spáse. Chudobu, útlak, pronásledování, neštěstí a úrazy přijímejme z rukou našeho nebeského Lékaře jako prostředky k uzdravení. Celý den hledáme jen radosti, příjemnosti a potěšení. Ale to není cesta, po které šel Ježíš Kristus, a nemůže přinést užitek ani nám, ani našim bližním.

Žádala snad Maria po svém milovaném Synu, když ho viděla umírat, nějakou útěchu? Přijala úzkost, hořkost a bolest. Tak tomu má být i u nás. Bohu se líbí služba chudých a pokorných, kteří mu slouží s láskou a důvěrou.

*Podle Dienst am Glauben 2/2006
Překlad -lš-*

Umučení našeho Pána podle vidění Kateřiny Emmerichové (2)

Ježíš odsouzen k smrti na kříži

Pilát se posadil na vyvýšenou stolicí. Byla pokryta šarlatovým plátnem, na kterém byl modrý polštář se žlutými střípky.

Spasitel byl přivlečen a postaven mezi dva lotry odsouzené již dříve k ukřižování. Ježíš měl na sobě rudý plášť a na hlavě trnovou korunu. Rozvášněný dav se mu vysmíval a zlořečil mu. Velekněží zdrželi ukřižování odsouzenců nejhoršího druhu, aby tak ještě více ponížili Ježíše. Kříže pro lotry ležely na zemi vedle nich. Neviděla jsem však kříž Spasitele, pravděpodobně proto, že jeho výrok ještě nebyl vyneseno. Jakmile se Pilát posadil, řekl ještě jednou Ježíšovým nepřátelům: „Hle, váš král!“ Ale oni odpověděli: „Ukřižuj ho!“ Pilát odpověděl: „Mám tedy ukřižovat vašeho krále?“ „Nemáme jiného krále než císaře!“ odpověděli pohotově velekněží. Viděla jsem Ježíše na schodišti, které vede k tribunálu, vystaveného posměchu svých nepřátel.

Pilát vynesl rozsudek smrti, protože dostal strach. Po dlouhém úvodu vyložil důvod obžaloby: „Byl odsouzen k smrti předními kněžími, protože rušil veřejný pořádek a porušoval židovské zákony, když se nazýval Božím Synem a židovským králem...“ Dal přinést kříž a uzavřel svůj rozsudek: „Odsuzuji Ježíše z Nazareta, židovského krále, k ukřižování!“

Pilát sestavil rozsudek smrti... Smysl zápisu byl tento: Přinucen naléhavým tlakem chrámových kněží a celého synedria a hrozbou lidového povstání, vydal jsem Židům Ježíše z Nazareta, obviněného, že rušil veřejný pokoj, rouhal se a porušoval jejich zákony. Vyslovil jsem tento rozsudek, ačkoliv obvinění nebyla jasná, protože jsem se obá-

val, abych nebyl obviněn u císaře, že jsem vyvolal revoltu Židů. Souhlasil jsem, aby na žádost Židů byl ukřižován spolu se dvěma zločinci, kteří už byli odsouzeni.

Dal napsat tabulku hnědé barvy, která měla být umístěna na kříži. Velekněží, kteří ještě byli v soudní budově, protestovali rozhořčeně proti formulaci, že oni zdrželi ukřižování zločinců, a také nechtěli, aby bylo napsáno, že je židovský král, ale „že o sobě říkal, že je židovský král“. Pilát ztratil trpělivost a řekl jim hněvivě: „Co jsem napsal, to jsem napsal.“

Pán byl vydán do rukou katanů. Vrátili mu jeho šaty, protože u Římanů byl obyčej obléci ty, kteří byli vedeni na popravu.

Aby mu mohli obléci jeho šaty, znovu ho obnažili a rozvázali mu ruce. Surově mu strhli rudý plášť a způsobili mu tím

velkou bolest, protože obnovili jeho rány. On se třásl, přepásal si boky pásem plátna. Hodili mu na ramena přehoz a jeho tuniku. Protože koruna bránila v jejím oblečení, strhli mu ji z hlavy a způsobili mu tak nesmírné bolesti. Na tuniku, kterou utkala jeho Matka, mu oblékli široký šat z bílé vlny, široký pás a plášť. Kolem pasu mu přivázali obruč opatřenou hroty a k ní přivázali provazy, kterými ho vlekli. Všechno bylo provedeno s nechtanou brutalitou.

Když kněží obdrželi kopii rozsudku, spěchali do chrámu. Zatímco tito podlí kněží obětovali na kamenném oltáři požehnané a umyté velikonoční beránky, brutální kati obětovali na oltáři

kříže Beránka Božího, zohaveného a zmučeného.

Ježíš nese kříž na Kalvárii

Netrpělivi katani zvedli Ježíše a vložili mu na rameno těžké břemeno. Zůstal pod touto tíží ohnutý. Začal triumfální pochod Krále králů, tak potupný na zemi a tak slavný v nebi. Na konec kříže byly přivázány dva provazy, jimiž ho kati drželi nad zemí. Jiní čtyři drželi provazy přivázané k pásu Ježíše.

Kohorta římských legionářů se dala do pohybu hlavní městskou cestou, zatímco průvod s odsouzením šel boční uličkou, aby nepřekážel lidu, který se ubíral do chrámu. Vpředu smutného průvodu šel trubač, který na každé křižovatce vyhlášoval rozsudek smrti. Za ním šli otroci s provazy, hřeby, klíny a nářadím. Následovali farizeové na koních a mladík, který nesl na hrudi tabulku s nápisem na kříž. Konečně šel Ježíš, shrbený a vlečený s břemenem kříže. Byl zraněný od hlavy až k patě, měl bosé a zkrvavené nohy. Od předchozího večera nic nejedl ani nepil a byl zcela vyčerpan velkou ztrátou krve, horečkou a mnohonásobným utrpením. Jeho ruce byly zraněné a oteklé v důsledku brutality, s jakou byly svázané, i jeho tvář byla oteklá a zkrvácená, vlasy a vousy spleené zaschlou krví. Kříž a řetězy ho tlačily k zemi a břemeno drásalo jeho rány. Čtyři pacholci drželi provazy, které měl uvázané u pasu, dva ho táhli dopředu a dva dozadu, takže krok byl vrávoravý.

První pád pod křížem

Před začátkem stoupaní je prohlubeň, ve které se hromadí dešťová voda a bahno. Pro usnadnění přechodu je zde položen velký kámen, jaký je možno vidět i na jiných cestách v Jeruzalémě. Když sem Ježíš přišel

Bl. Anna Kateřina Emmerichová

s těžkým břemenem na bedrech, nebyl schopen pokračovat. Když ho kati táhli, upadl a kříž spadl vedle něho. Kati ho zahrnu-li nadávkami, ranami a kopanci. Průvod se zastavil a nastala velká tlačence. Když se Ježíš zvedl, místo aby mu odporní vrazi ulehčili v jeho utrpeních, narazili mu na hlavu znovu trnovou korunu a Ježíš opět vykročil vpřed po strmé cestě.

Ježíš potkává svou Matku

Když byl vyneseno rozsudek, bolestná Matka se dala zavést na místa posvěcená posledním utrpením svého milovaného Syna. Chtěla pokrýt horkými slzami Ježíšovu krev. S velkou úctou ji v její mystické oběti provázal Jan a zbožné ženy. Tímto posvěcením se svatá Panna stala sama živoucí Církví a společnou Matkou všech křesťanů.

Zatímco navštěvovala místa utrpení svého Syna, uslyšela hlas trub, které ohlašovaly odchod smutného průvodu směrem na Kalvárii. Protože už nemohla zadržet touhu znovu spatřit svého svatého Syna, prosila Jana, aby ji zavedl na místa, kudy bude Ježíš procházet. Když jsem viděla Matku Ježíšovu na smrti bledou, s očima zrudlýma od pláče, třesoucí se a zničenou, zahalenou do modrého pláště, cítila jsem, že umírám bolestí. Stále zřetelnější byl křik a zvuk trub, které ohlašovaly průvod odsouzených vedených na popraviště.

Další vřesk trumpety, tentokrát velmi blízko, pronikl srdcem svaté Panny. Smutný průvod už bylo vidět vzdálený sotva sto

kroků od brány. Průvod nepředcházela dav, ale postával na boku a vzadu. Za trubači šli otroci s nářadím pro popravu. Při tomto pohledu se Ježíšova Matka roztrásla a těžce vzlykala.

Jeden z těch drzounů plný arogance se zeptal těch druhých: „Kdo je ta žena, která tak nařiká?“ Dostal ihned odpověď: „To je matka Galilejského.“ Bezcitní hrubiáni ji zahrnuli výsměchem a výsměšnými posuňky. Jeden z nich strčil Marii před její bolestný zrak hřeby určené k ukřižování jejího Syna. Viděla jsem projíždět pyšné farizeje na koních a za nimi mladíka s tabulkou. Několik kroků za nimi následoval Ježíš se strašnou trnovou korunou. Pán vrávoral zakrvácený pod tíží kříže a matně a zarudlé oči trpícího Krista soucitně pohlédly na svatou Matku.

Zasažena tímto pohledem plným milosrdné lásky, sepjala svatá Panna ruce a opřela se o jedno průčelí, aby nespadla. Byla bledá a měla zsinělé rty. Syn zavrávoral a znovu upadl pod tíží kříže. Matka oslepená bolestí neviděla vojáky ani nikoho jiného, jen svého Syna zakrváceného a týraného biřící. V návalu lásky vrhla se mezi katany, a jak se pokoušela ho obejmout, padla na kolena a sevřela ho v náručí. Slyšela jsem slova: „Můj Synu!“ – „Matko moje!“, – ale nejsem si jista, zda tato slova byla pronesena opravdu, nebo jen v duchu.

Viděla jsem, že vojáci byli pohledem na bolestí ztrápenou matku dojatai, snažili se ji odtáhnout, ale neměli odvahy, aby jí neublížili. Byl to okamžik všeobecného zmatku, kterého využil Jan a svaté ženy, a zvedli Marii.

Obklopena ženami a Janem byla bolestná Matka odvedena stranou a průvod pokračoval ve své cestě. Vojáci mezitím zvedli Ježíše a opět mu naložili kříž. Uprostřed davu, který provázela průvod a urážel Ježíše, jsem viděla několik žen, které tiše plakaly.

(Pokračování)

POSELSTVÍ BENEDIKTA XVI. K POSTNÍ DOBĚ – pokračování ze str. 2

uchvacovat a pracovat pro sebe (srov. Gn 3,1–6), pocívat jako výsledek pocit nekľidu a nejistoty. Jak se může člověk osvobodit od tohoto egoistického sklonu a otevřít se lásce?

Spravedlnost a sedaquah

V srdci moudrosti Izraele nacházíme hluboké pouto mezi vírou v Boha, který *pozvedá slabého z prachu* (Ž 113,7), a spravedlností vůči bližnímu. Samotný výraz, který v hebrejštině označuje ctnost spravedlnosti, sedaquah, to dobře vyjadřuje. Sedaquah totiž znamená na jedné straně plně přijetí vůle Boha Izraele; na druhé straně znamená spravedlnost ve vztahu k bližnímu (srov. Ex 20,12–17), zvláště vůči chudému, cizinci, sirotku a vdově (srov. Dt 10,18–19). Ale oba významy jsou spojeny, protože dávat chudému není pro Izraelitu nic jiného než povinná výměna s Bohem, který byl milosrdný ke svému lidu. Nikoliv náhodou se dar desek Mojžišova Zákona na hoře Sinaj uskutečnil po přechodu Rudého moře. Poslouchat Zákony předpokládá víru v Boha, který jako první „vyslechl nářek“ svého lidu a sestoupil, *aby ho vysvobodil z moci Egypťanů* (srov. Ex 3,8). Bůh je pozorný k volání ubožáka a jako odpověď žádá, abychom ho poslouchali: žádá spravedlnost vůči chudému (srov. Sir 4,4–5,8–9), cizinci (srov. Ex 22,20), otroku (srov. Dt 15,12–18). Abychom vstoupili do spravedlnosti, je především nutné opustit onu iluzi soběstačnosti, toho stavu úplné uzavřenosti, který je samotným původcem nespravedlnosti. Jinými slovy, je potřebný hlubší

„exodus“ než ten, který se uskutečnil s Mojžišem, je potřebné osvobození srdce, které samotné slovo Zákona není schopno uskutečnit. Má tedy člověk naději na spravedlnost?

Kristus, Boží spravedlnost

Křesťanské poselství odpovídá kladně na žízeň člověka po spravedlnosti, jak říká apoštol Pavel v listě Římanům: *V nynější době se stalo zřejmým, že Bůh dává spravedlnost nezávisle na Zákonu... Je to ospravedlnění, které dává Bůh na základě víry v Ježíše Krista, a to všem, kdo věří. Rozdílu není. Vždyť všichni jsou hříšníci a nedostává se jim Boží slávy. Z jeho milosti však docházejí ospravedlnění zdarma, protože je vykoupil Ježíš Kristus. To jeho ustanovil Bůh zjevně za nástroj smíření skrze víru v jeho krev* (3,21–25).

Jaká je tedy Kristova spravedlnost? Je to především spravedlnost, která přichází z milosti, přičemž to není člověk, kdo napravuje, uzdravuje sám sebe a druhé. Skutečnost, že „smíření“ se uskutečňuje v „krvi“ Ježíšově, znamená, že to nejsou oběti člověka, které ho osvobozují od tíže vin, ale gesto Boží lásky, která se otevírá do krajnosti, až do té míry, že bere na sebe „prokletí“, které patří člověku, aby mu výměnou předal „požehnání“, které patří Bohu (srov. Gal 3,13–14). Ale to hned vyvolává námitku: Jaká spravedlnost je tam, kde spravedlivý umírá za viníka, a viník přijímá výměnou požehnání, které patří spravedlivému? Nepřijímá tak každý opak toho, co je „jeho“? Ve skutečnosti se zde odhaluje Boží spravedlnost jako

podstatně odlišná od spravedlnosti lidské. Bůh za nás zaplatil ve svém Synu výkupnou cenu, cenu skutečně překračující všechnu míru. Proti spravedlnosti Kříže se může člověk bouřit, protože ona evidentně ukazuje, že člověk není bytost soběstačná, nýbrž potřebuje Jiného, aby byl plně sám sebou. Obrátit se ke Kristu, uvěřit evangeliu znamená v podstatě toto: opustit iluzi soběstačnosti a odhalit tak a přijmout vlastní bídu i bídu druhých před Bohem a nezbytnost jeho odpuštění a jeho přátelství.

Nyní pochopíme, že víra je něco zcela jiného než přirozený fakt, pohodlný, samozřejmý: je k tomu třeba pokory, abych přijal, že potřebuji Jiného, kdo by mě osvobodil od „mého“ a dal mi zdarma „svoje“. To se děje zvláště ve svátosti pokání a v Eucharistii. Díky Božím působení můžeme vstoupit do „větší“ spravedlnosti, spravedlnosti lásky (srov. Řím 13,8–10), spravedlnosti, která se cítí v každém případě spíše dlužníkem než věřitelem, protože obdržela víc, než mohla očekávat.

Právě na základě této zkušenosti je křesťan veden k tomu, aby přispíval k vytváření spravedlivé společnosti, kde se všem dostává toho, co je potřebné pro život podle lidské důstojnosti, a kde je spravedlnost ožívována láskou.

Draží bratři a sestry, svatopostní doba vrcholí velikonočním triduem, ve kterém i letos budeme oslavovat Boží spravedlnost, která je plností lásky, daru, spásy. Kež tato kající doba je pro každého křesťana autentickým obrácením a intenzivním poznáním tajemství Krista, který přišel, aby naplnil veškerou spravedlnost. S takovými pocity uděluji vám všem apoštolské požehnání.

L'Osservatore Romano
18. února 2010
Mezititulky redakce Světla

BANKROT JEZUITSKÉ PROVINCE

V USA ve státě Oregon vyhlásila provincie jezuitů platební neschopnost, protože musela vyplatit milionové náhrady obětem sexuálního zneužití mladistvých svými členy. Americké soudy přiznávají těmto obětem vysoké částky jako bolestné. Provincie se tak připojila k několika americkým diecézím. Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

využívají svou příležitost. Kdyby někdo chtěl vymyslet, co by se ještě ke všemu Pánovu strádání, ponižování a pohrdání, k jeho ranám a bolestem mohlo přidat, asi už nic nenajde. Satan tu opravdu až do dna vyčerpal celý svůj bohatý repertoár. Ukázal zde nepokrytě svou pravou tvář.

Ďábel by se však musel cítit velmi zklamán, kdyby byl schopen vidět to, co neviděl: že všechno Ježíšovo tělesné utrpení je jen náznakem a obrazem mnohem většího utrpení, které Bůh-Člověk prožíval ve své duši a ve svém srdci.

Ale tyto hlubiny utrpení viděl jen sám Otec. Podobně jako vůbec nejsme schopni pojmut Boží velikost, jen si můžeme o ní udělat určitou představu z nesmírnosti jeho stvořitelského díla, tak také nekonečná hrůza viditelného fyzického utrpení Velkého pátku je pro nás jen názorným náznakem, abychom mohli alespoň tušit velikost toho největšího, vnitřního Kristova utrpení. Fyzické utrpení, které mu jeho trýznitelé připravili, má při své krutosti přece jen své nepřekročitelné meze. Především je zde skutečnost, že na jeho vnitřním utrpení se nepodíleli jen ti, kteří se v Jeruzalémě spojili, aby ho umučili, ale všichni lidé všech dob, všechny jejich nespočítatelné, a přece konkrétní hříchy, které hlasovaly, hlasují a budou hlasovat proti lásce a pro nenávisť, proti životu a pro smrt.

Ale tu největší a nejtěžší ranu, která zasáhla Ježíše, nezpůsobila Božímu Synu Nenávisť, ale Láska. Tou ranou je Synova osamocenenost a opuštěnost od Otce. On, který od věčnosti žije a existuje z LÁSKY, prožívá dobrovolně stav, ve kterém je vyloučen z Otcova láskyplného lůna. Ježíš nás zachránil tím, že přijal nejpodstatnější důsledek hříchu: osamocenenost, opuštěnost a odloučenost od Otce. Na rány nenávisť od lidí odpo-

věděl Ježíš prosbou: „Otče, odpusť jim.“ Na nejpodstatnější, opravdu smrtelnou ránu, ránu lásky od Otce, odpovídá: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Mírou této rány a této bolesti je míra lásky, jakou miluje Otec Syna a Syn Otce: je to láska nekonečná a věčná. Ježíšovo vnitřní utrpení se vzhledem k jeho božské přirozenosti umocňuje na nekonečno. Z této nekonečné bolesti také puklo Ježíšovo srdce.

Satan nám ukázal, čeho je schopen člověk, v němž se Boží obraz zvrátil ve svůj opak. Boží Syn nám naopak ukázal, jak jeho láska a poslušnost k Otci obrací v opak všechnu nenávisť, bolest, utrpení, ponižení a smrt. Satanova pomsta a domnělé vítězství se mění v jeho úplnou a potupnou porážku. Ježíšova dočasná potupa a sebezničení LÁSKOU se promění v jeho nejslavnější triumf.

Ježíš si na Kalvárii povolal svou Matku Marii zcela záměrně a také ji na tuto událost připravil. To, co řekl učedníkům, řekl jistě i své Matce. Na rozdíl od nich ona plně chápala smysl jeho slov a nezbytnost jeho oběti. Ona neměla žádné osobní ambice jako učedníci, neaspirovala jako pokorná služebnice na žádné místo ani privilegia. I když to zní jako paradox, Matka a Syn jeden druhému prohlubovali jeho utrpení, a přitom se navzájem ve svém utrpení podpírali. Maria také jako nikdo jiný na Kalvárii chápala a prožívala právě tu nejpodstatnější ránu, kterou jejímu Synu nemohl způsobit ani celý zástup bezcitných satanských vrahů a jejich krvelačná vynalézavost, ránu opuštěnosti, kterou je schopen přijmout jen ten, kdo je nevinný a kdo celou svou bytostí miluje.

Ona se od jeho početí připojila ke svému Synu jako jeho spolupracovnice a spoluvykupitelka a snášela s ním již za jeho života všechno nepřátelství a zášť, kterých se mu dostávalo,

tak jak to zcela otevřeně vyslovil Simeon. Maria, která byla Ježíši nejbližší, také nejhlouběji chápala a spoluprožívala jeho utrpení. Byla Ježíši nejpodobnější i v utrpení, protože trpěla stejně jako On, zcela nevinná, a trpěla tím, čím trpěl Bůh, a trpěla proto, že trpěl Bůh. Jak nám však o své Matce prozradil sám její Syn, Maria právě Ježíšův nejtěžší a nejbolestnější stav úplně opuštěnosti přijala na sebe dobrovolně a jako Spoluvykupitelka jej snášela nejen na Kalvárii, ale nesla jej pak ve svém srdci od Kristova vystoupení k Otci až do své smrti. Jak řekl Pán ctihodně Conchitě, „u paty kříže se v Mariině srdci zrodily všechny její děti“. Stala se Matkou Církve, nového, mystického Krista.

Ale tohoto druhého Krista čeká ve světě stejný osud: „Jestliže mne pronásledovali, i vás budou pronásledovat.“ Nemůžeme z Kalvárie odejít jako diváci po skončeném představení. Kalvárské „představení“ má své pokračování až do konce světa, a jsme-li Kristovi učedníci a Mariiny děti, máme v něm role nikoliv diváků, ale spoluobětí. Kromě toho, že nám náš Nepřítel dá pocítit svou nenávisť, tak jako ji dal pocítit Ježíš Kristus, můžeme se dát Otci k dispozici tak, jako se mu dala k dispozici Ježíšova Matka, abychom měli podíl na nejhlubší bolesti, kterou působí nikoliv nenávisť, ale láska.

Ale Satan vystupuje v tomto dramatu nejen jako otec nenávisť a smrti, ale také jako otec lži. Mezi těmi, kteří se spojili, aby Ježíše co nejbolestněji a nejpoptupněji zničili, mají zvláštní postavení židovští předáci. To oni byli iniciátory celého spiknutí proti Ježíši. Ale proč jimi byli právě oni? Na rozdíl od všech ostatních, vojáků, biřiců i lůzy, si dokonce mysleli, že tím slouží Bohu. Oni byli první z těch, o kterých Pán krátce předtím ře-

kl: „Přichází hodina, kdy každý, kdo vás zabije, bude si myslet, že tím uctívá Boha.“ K takové zvrácené „bohoopectě“ neinspiruje nikoho Duch Svátý, ale jediné lhář a vrah od počátku, ďábel.

To je třeba mít stále před očima. Když se nám chce Nepřítel vetřít, aby nás svedl na scestí, nepřichází s vyceněnými zuby a vytasenými drápy, ale s úsměvem a v rukavičkách. Na háček, který má chytit rybu, dáváme lákavé sousto. I k Pánu se choval Svůdce jako zbožný znalec Písma. To je podstatná součást jeho taktiky. Dnes se to na světě přímo hemží nejrůznějšími spiritualitami, ale nikdy neměl ďábel tak „navrch“ jako právě dnes. Balí snad Duch Svátý „jiskry“ a „stopy“ do klamu a bludu, abychom je odtamtud vyhrabávali, anebo to ďábel balí své lži do zbožných slupek? Je naším posláním vyhrabávat stopy pravdy z plev a dýchat přitom prach a popel, který je od ďábla? Naším úkolem je právě demaskovat a vyháňet ďábla, tak jak to dělal Spasitel, až se při tom démoni rozčilovali: „Co je ti do nás, Boží Synu? Přišel jsi nás trápit dříve, než přišel čas?“

Jedním ze způsobů, jakým se ďábel úspěšně vrací na svět, jsou nejrůznější pohanské a pseudokřesťanské spirituality a náboženství a mezi jeho náhončí patří všichni, kteří by tímto ďábelským býlím chtěli „obohacovat“ naše jediné a svaté náboženství. Jestliže Pán řekl židovským předákům zcela otevřeně: „Váš otec je ďábel,“ co by asi řekl „prorokům“ různých falešných náboženství? Jeden příklad za všechny: Někteří muslimové opouštějí islám, protože už nechtějí ďáblem deformovaný plagiát Písma roztroušený v Koránu, ale hledají autentickou pravdu autentického Božího Syna. Vycházejme jim vstříc tím, že budeme nejen věrnými a důslednými svědky evangelia, ale také spoluvykupiteli, věrnými dětmi Neposkrvněné Královny mučedníků.

-/š-

Pondělí 15. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (566): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Dáma a její studenti 6:55 GOODwillBOY IV. (5. díl) 7:35 Čteme z křesťanských periodik 7:45 Noční univerzita: Když mě to v kostele nebaví - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 8:40 Hornolidečko - Střelná 8:50 Křížovky (4) - Mons. Jaroslav Škarvada 9:15 Přejeme si... 9:35 Oči Malawi 10:00 Zpravodajské Noeviny 10:10 Nedělní čtení 10:35 Na koberečku (80) 10:50 Cesta k andělům (25) 11:30 Hornolidečko - Valašská Polanka 11:40 Atlas Charity (18.díl): Hnojník (Dům s pečovatelskou službou) 11:45 Myši na scéně (21) 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Camerata Janáček 13:15 Krásy Čech a Moravy (18/23): Nelahozeves, Veltrusy 13:45 Kulatý stůl na téma: Domácí péče (Farní charita Starý Knín) 15:15 Piloti prostějovského leteckého učiliště ve II. světové válce 15:50 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) 16:00 H2Onews 16:10 Každý den je neděle 16:40 Angola země afrického snu 17:00 NOEparáda (51. díl) [L] 17:25 Krásy Čech a Moravy (19/23): Loket 17:50 Barva zaslché růže 18:00 Hornolidečko - Lačnov 18:10 Příroda a Natura 2000: Horské a podhorské oblasti 18:35 Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku [P] 18:45 Křížovky (6) - Miloš Bok 19:10 Ekoauto (4. díl) - únor 19:25 Světlo pro Evropu (9. díl) 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Přírodní záranky Evropy (11): Extrémní přírody 20:55 Na koberečku (81) 21:10 GOODwillBOY IV. (5. díl) 22:00 Noční univerzita: Něco jakoby bránilo jejich očím - sr. Veronika Barátová 23:00 Modlitby se zpěvy Taizé 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Camerata Janáček 1:20 Evangelium 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 16. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: Když mě to v kostele nebaví - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 7:10 Barva zaslché růže 7:20 Přírodní záranky Evropy (10): Místa mýtů a legend 8:10 Atlas Charity (18.díl): Hnojník (Dům s pečovatelskou službou) 8:15 Noemova pošta 2010: březen 9:45 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) 10:00 Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava 10:20 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 11:00 Čteme z křesťanských periodik 11:10 Kapka v moři 11:40 Hornolidečko - Lačnov 11:45 Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Popelka nazaretská 12:45 Octava dies (566): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:30 Přírodní záranky Evropy (11): Extrémní přírody 14:20 Cesta k andělům (25) 15:00 Cesty za poznáním: Sýrie 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Piloti prostějovského leteckého učiliště ve II. světové válce 16:45 Křížová cesta XX. století - Lhotka 17:05 Putování modrou planetou (14. díl): Galapágy peklo nebo ráj? 17:50 Krásy Čech a Moravy (19/23): Loket 18:15 Přejeme si... 18:35 Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku 18:45 Noeland (14. díl) 19:15 Příroda a Natura 2000: Děhylovský potok - Štěpán, ptačí oblast Poodří 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Jako hořčičné zrno (2/6) [P] 20:50 Zpravodajské Noeviny 21:00 Stalínova kariéra (2/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi [P] 21:30 Léta letí k andělům (37) 21:50 Přejeme si... 22:25 Bez hábitu (11): Kongregace Dcer Božské Lásky 23:15 Hornolidečko - Valašská Polanka 23:25 Putování modrou planetou (13. díl): Ekvádor země pod Andami 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Kulatý stůl na téma: Domácí péče (Farní charita Starý Knín) 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 17. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Léta letí k andělům (37) 6:40 Stalínova kariéra (2/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 7:10 Křížovky (6) - Miloš Bok 7:35 Přejeme si... 7:55 Cesty za poznáním: Sýrie 8:45 Krásy Čech a Moravy (19/23): Loket 9:10 Cesta k andělům (25) 10:00 Každý den je neděle 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Noční univerzita: Když mě to v kostele nebaví - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 13:00 Atlas Charity (17. díl): Ostrava - Kunčičky (Charita sv. Alexandra - rekonstrukce) 13:05 Kalvárie Moravská Třebová 13:20 Barva zaslché růže 13:30 Bez hábitu (11): Kongregace Dcer Božské Lásky 14:20 Na koberečku (81) 14:35 NOEparáda (51. díl) 15:00 Jako

hořčičné zrno (2/6) 15:45 Čteme z křesťanských periodik 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Přírodní záranky Evropy (10): Místa mýtů a legend 17:00 V posteli Pod nebesy IV. (5. díl) [P] 17:50 Hornolidečko - Lačnov 18:00 Studentská mše: mše svatá z ostravsko-opavského biskupství se studenty středních a vysokých škol [L] 19:00 Křížová cesta 19:20 Óda na ... 19:40 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Místa spojená se sv. Františkem Saleským a jeho poselství [P] 20:30 Přejeme si... [P] 20:50 Atlas Charity (19.díl): Krnov (Charita Krnov) 20:55 O křížové cestě s Markem Trizuljakem 21:15 Gustav Ištok - Kříž je moje cesta 21:55 Cesty za poznáním: Pěstounské město 21:45 Památky a zajímavosti Vidnavska 22:30 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 0:00 H2Onews 0:10 Noční univerzita: Něco jakoby bránilo jejich očím - sr. Veronika Barátová 1:10 Křížová cesta v Píšti 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 18. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Modlitby se zpěvy Taizé 7:15 Noční univerzita: Něco jakoby bránilo jejich očím - sr. Veronika Barátová 8:15 Noemova pošta 2010: březen 9:45 Přejeme si... 10:10 Na koberečku (81) 10:25 Kalvárie Moravská Třebová 10:40 Piloti prostějovského leteckého učiliště ve II. světové válce 11:15 Noeland (14. díl) 11:45 O Mlsákově (2/18): Jak nechtěl Mlsálek spinkat 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: NP Badlands, NP Lake Manyara, The Giant Trees Alishan 12:35 Octava dies (566): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:05 Místa spojená se sv. Františkem Saleským a jeho poselství 13:30 V posteli Pod nebesy IV. (5. díl) 14:20 NOEparáda (51. díl) 14:45 Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava 15:05 Přírodní záranky Evropy (11): Extrémní přírody 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Přejeme si... 16:30 Zikův svět zvířat (10. díl): Srstnatí přátelé 16:55 Cesty za poznáním: Sýrie 17:45 Atlas Charity (19. díl): Krnov (Charita Krnov) 17:50 O křížové cestě s Markem Trizuljakem 18:10 Hornolidečko - Lačnov 18:20 Duchovní závěť Chiary Lubichové 18:35 O Mlsákově (2/18): Jak nechtěl Mlsálek spinkat 18:45 GOODwillBOY IV. (5. díl) 19:25 Na koberečku (81) 19:40 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (23. díl) [P] 21:05 Hledači dobrých zpráv (1. díl): Harmonie [P] 21:20 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 22:00 Zpravodajské Noeviny 22:10 Cesty za poznáním: Zakázané město 22:25 Noční univerzita: Když mě to v kostele nebaví - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 23:20 Barva zaslché růže 23:35 Gustav Ištok - Kříž je moje cesta 23:50 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Stalínova kariéra (2/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 0:40 Krásy Čech a Moravy (18/23): Nelahozeves, Veltrusy 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 19. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 V posteli Pod nebesy IV. (5. díl) 7:05 Octava dies (566): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:35 Cesty za poznáním: Sýrie 8:25 Camerata Janáček 9:35 Ekoauto (4. díl) - únor 10:00 Bez hábitu (11): Kongregace Dcer Božské Lásky 11:05 Cesty za poznáním: Zakázané město 11:15 Noeland (14. díl) 11:45 O Mlsákově (2/18): Jak nechtěl Mlsálek spinkat 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Palác Dolmabahce, Palác Phaistos, Chrám Tian Tan 12:35 Křížovky (4) - Mons. Jaroslav Škarvada 13:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (23. díl) 14:00 Místa spojená se sv. Františkem Saleským a jeho poselství 14:25 Otazníky na téma: Pěstounská péče 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Cesta k andělům (25) 16:50 Atlas Charity (19. díl): Krnov (Charita Krnov) 16:55 Přírodní záranky Evropy (11): Extrémní přírody 17:45 Gustav Ištok - Kříž je moje cesta 18:05 Křížová cesta 18:15 Křížová cesta v Píšti 18:25 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) 18:35 O Mlsákově (3/18): Mlsálek a letadlo [P] 18:45 Křížovky (6) - Miloš Bok 19:10 Hledači dobrých zpráv (1. díl): Harmonie 19:25 Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava 19:45 Duchovní závěť Chiary Lubichové

Hlavní příprava na 800. křtinské jubileum - srdečně zveme **do Křtin na DUCHOVNÍ OBNOVU s P. Cyrilem Vojtěchem Kodetem** z řádu karmelitánů **od pátku 16. dubna do neděle 18. dubna 2010.**

Program: Pátek - 18.00 - mše sv. s promluvou v zimní kapli (po ní dotazy a možnost debaty na faře) • **sobota** - 9.00 - 1. přednáška v sále zámku; 15.00 - 2. přednáška v sále zámku; 16.00 - adorace v zimní kapli a příležitost ke svátosti smíření; 17.30 - mše sv. v zimní kapli; na faře po celý den možnost pohovoru s knězem • **neděle** - 7.30 - mše sv. s farností ve velkém kostele (po ní beseda v zimní kapli); 10.30 - „diamantová primice“ P. Tomáše Prnky (60 let kněžství).

19:50 H2Onews [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Kulatý stůl: Ekvádor [P] 21:35 O křížové cestě s Markem Trizuljakem 21:55 Příroda a Natura 2000: Horské a podhorské oblasti 22:25 Noční univerzita: Něco jakoby bránilo jejich očím - sr. Veronika Barátová 23:25 NOEparáda (51. díl) 23:50 Nová Indie 0:00 H2Onews 0:10 Stalínova kariéra (2/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 0:35 Přejeme si... 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 20. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 6:55 Čteme z křesťanských periodik [P] 7:05 Jako hořčičné zrno (2/6) 7:50 Atlas Charity (19.díl): Krnov (Charita Krnov) 7:55 Krásy Čech a Moravy (19/23): Loket 8:20 Zikův svět zvířat (10. díl): Srstnatí přátelé 8:45 JuniorTV Kopřivnice (3. díl) [P] 9:05 Noeland (14. díl) 9:35 Přejeme si... 10:00 V posteli Pod nebesy IV. (5. díl) 10:50 NOEparáda (51. díl) 11:15 Cesty za poznáním: El Djem, Mystické Benátky, Klášter Arkadí 11:45 O Mlsákově (3/18): Mlsálek a letadlo 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Angelus Domini 12:05 Popelka nazaretská 12:45 Zpravodajské Noeviny 12:55 Bez hábitu (11): Kongregace Dcer Božské Lásky 13:45 Dáma a její studenti 13:55 Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle 14:40 Přírodní záranky Evropy (11): Extrémní přírody 15:30 Čteme z křesťanských periodik 15:40 Hledači dobrých zpráv (1. díl): Harmonie 16:00 H2Onews 16:10 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) 16:20 Každý den je neděle 16:50 Místa spojená se sv. Františkem Saleským a jeho poselství 17:15 Křížovky (7) - Dana Němcová 17:40 Duchovní závěť Chiary Lubichové 17:45 Jako hořčičné zrno (2/6) 18:35 O Mlsákově (3/18): Mlsálek a letadlo 18:45 Gustav Ištok - Kříž je moje cesta 19:05 O křížové cestě s Markem Trizuljakem 19:25 Nedělní čtení [P] 19:50 Hornolidečko - Lačnov 20:00 Z pokladů duše 20:05 Pro vita mundi (51): Mgr. Libor Raclavský [P] 20:45 Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj - P. Petr Karas 21:45 Křížovky (4) - Mons. Jaroslav Škarvada 22:15 Nedělní čtení 22:40 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Otazníky na téma: Pěstounská péče 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 21. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení 6:50 Světelský oltář 7:00 Jako hořčičné zrno (2/6) 7:45 Křížovky (6) - Miloš Bok 8:25 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (23. díl) 9:25 Evangelium 9:35 Hledači dobrých zpráv (1.díl): Harmonie 9:50 Duchovní závěť Chiary Lubichové 10:00 Mše svatá ze Slovenska [L] 11:10 Cesty za poznáním: Zakázané město 11:20 Křížovky (7) - Dana Němcová 11:55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:15 Čteme z křesťanských periodik 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 12:55 Přejeme si... [P] 13:15 Křížová cesta v Píšti 13:25 Pro vita mundi (42): P. Jan Mach 14:10 Křížová cesta 14:20 Cesty za poznáním: NP Badlands, NP Lake Manyara, The Giant Trees Alishan 14:50 Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj - P. Petr Karas 15:50 Atlas Charity (19. díl): Krnov (Charita Krnov) 16:00 Evangelium 16:10 Zikův svět zvířat (11. díl): Vzácní a vyhnutí [P] 16:35 NOEparáda (51. díl) 17:00 Noeland (15. díl) [P] 17:30 V posteli Pod nebesy IV. (5. díl) 18:20 Památky a zajímavosti Vidnavska 18:45 Každý den je neděle 19:15 Pro vita mundi (51): Mgr. Libor Raclavský 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (567): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Noekreace aneb Vandrování (27. díl) [P] 20:45 Koncert Pavly Čichoňové 21:50 Nedělní čtení 22:15 Atlas Charity (17. díl): Ostrava - Kunčičky (Charita sv. Alexandra - rekonstrukce) 22:25 Noemova pošta 2010: březen 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

POCHOD PRO ŽIVOT 2010

Hnutí Pro život ČR zve všechny, kterým není lhostejné, že v naší zemi při umělém potratu umírá 70 dětí denně, na tradiční **Pochod pro život centrem Prahy**. Poklidnému průvodu městem bude předcházet **konference**, mj. **za účasti salcburského svätického biskupa Mons. Andrease Launa**. Je důležité, aby náš hlas pro ochranu nevinných počatých dětí byl co nejsilnější, takže je třeba, aby přijel každý z Vás!

Konference a mše svatá se uskuteční **v areálu klášte- ra bratří dominikánů u sv. Jiljí v Praze 1** (Husova 20, Staré Město) **v sobotu 20. března 2010**: 9.00–11.00 konference „Pasti umělého oplození“ (přednášející: Mons. Andreas Laun, svätický biskup salcburský; P. Vít Zatloukal, Sekce pro mládež ČBK; MUDr. Mária Šmehil, gynekolog; Zdeňka Rybová, Hnutí Pro život ČR) • 13.00–14.00 mše svatá • 14.15–16.00 Pochod pro život 2010. K účasti na konferenci je nutná registrace předem na e-mail info@prolife.cz nebo na telefonním čísle **603 976 231**. Bližší informace naleznete na internetové stránce <http://prolife.cz>. Prosíme Vás o modlitby a podporu a je-li to možné, i o Vaši osobní přítomnost. Umělý potrat je spirálou násilí. Dítěti bere to jediné, co v danou chvíli má – vlastní život. Zotročuje ženy, zraňuje matky, z lékáře dělá nájemného vraha a ničí soucit s nemocnými. Je čas na změnu!

LITURGICKÁ ČTENÍ – pokračování ze str. 3

Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.‘ Ale otec nařídil služebníkům: ‚Honem přines- te nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!‘ A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: ‚Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.‘ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: ‚Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!‘

Otec mu odpověděl: ‚Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.‘“

Liturgická čtení

Neděle 14. 3. – 4. neděle postní

1. čt.: Joz 5,9a.10–12
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7
Odp.: 9a (*Okuste a vize, jak je Hospodin dobrý.*)
2. čt.: 2 Kor 5,17–21
Ev.: Lk 15,1–3.11–32
Slovo na den: *Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků.*

Pondělí 15. 3. – ferie

1. čt.: Iz 65,17–21
Ž 30(29),2+4.5–6.11–12a+13b
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)
Ev.: Jan 4,43–54
Slovo na den: *Uvěřil slovu a šel.*

Úterý 16. 3. – ferie

1. čt.: Ez 47,1–9.12
Ž 46(45),2–3.5–6.8–9
Odp.: 8 (*S námi je Hospodin zástupí, Bih Jakubiv je naší tvří.*)
Ev.: Jan 5,1–3a.5–16
Slovo na den: *Už nehřeš, aby tě nestihlo něco horšího!*

Středa 17. 3. – připomínka

sv. Patrika
1. čt.: Iz 49,8–15
Ž 145(144),8–9.13cd–14.17–18
Odp.: 8a (*Milosrdný a milostivý je Hospodin.*)
Ev.: Jan 5,17–30
Slovo na den: *Kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu.*

Čtvrtek 18. 3. – připomínka

sv. Cyrila Jeruzalémského
1. čt.: Ex 32,7–14
Ž 106(105),19–20.21–22.23
Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)
Ev.: Jan 5,31–47
Slovo na den: *Skutky, které konám, svědčí pro mne.*

Pátek 19. 3. – slavnost sv. Josefa

1. čt.: 2 Sam 7,4–5a.12–14a.16
Ž 89(88),2–3.4–5.27+29
Odp.: 37 (*Jeho potomstvo potrvá navěky.*)
2. čt.: Řím 4,13.16–18.22
Ev.: Mt 1,16.18–21.24a nebo Lk 2,41–51a
Slovo na den: *Nechtěl ji vydat pohaně.*

Sobota 20. 3. – ferie

1. čt.: Jer 11,18–20
Ž 7,2–3.9bc–10.11–12
Odp.: 2a (*Hospodine, můj Bože, k tobě se utíkám.*)
Ev.: Jan 7,40–53
Slovo na den: *Mesiáš z Galileje?*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. BŘEZNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 3.		PO 15. 3.		ÚT 16. 3.		ST 17. 3.		ČT 18. 3.		PÁ 19. 3.		SO 20. 3.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	1324	1467	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	1325	1467	272	301		
Antifony	363	405	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1325	1468	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	813	914	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	363	406	367	410	370	414	373	418	377	422	1326	1468	384	429		
Antifona k Zach. kantiku	363	406	367	411	371	414	374	418	377	422	1326	1469	384	430		
Prosby	364	406	367	411	371	414	374	418	377	422	1326	1469	384	430		
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	1327	1469	385	430		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	1327	1470	273	303		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1265	1403	1234	1370		
Krátké čtení	364	407	368	412	371	415	375	419	378	423	1327	1470	385	430		
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	1327	1469	385	430		
Nešpory:																
	SO 13. 3.															
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	1322	1464	268	297		
Antifony	361	404	365	408	838	940	853	957	868	973	1323	1465	1761	1471	386	432
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1751	1971	1761	1982	808	908
Kr. čtení a zpěv	361	404	366	409	369	413	372	416	376	420	1323	1465	1329	1471	386	432
Ant. ke kant. P. M.	362	405	366	409	369	413	373	417	376	421	1324	1466	1329	1472	387	433
Prosby	362	405	366	409	370	413	373	417	376	421	1324	1466	1329	1472	387	433
Záv. modlitba	364	407	364	407	368	411	371	415	374	419	1327	1469	1327	1469	389	435
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

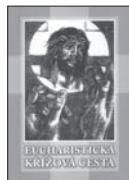
KŘÍŽOVÁ CESTA ZA RODINY

Podle otce biskupa Josefa Hloucha

Krátká rozjímání nad jednotlivými zastaveními křížové cesty s doprovodem barevných ilustrací. Texty biskupa Hloucha odrážejí některé skutečnosti rodinného života, jsou předloženy ve spojitosti s Ježíšovým utrpením, vyjádřeným v daném zastavení křížové cesty.

Sypták • Brož., křídový papír, A6, 32 stran, 59 Kč

EUCCHARISTICKÁ KŘÍŽOVÁ CESTA

Krátká rozjímání nad jednotlivými zastaveními křížové cesty s černobílými ilustracemi. Všechny texty jsou obsahově zaměřeny na téma Eucharistie.

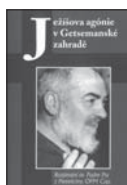
Sypták • Brož., křídový papír, A6, 32 stran, 45 Kč

JEŽÍŠOVA AGÓNIE V GETSEMANSKÉ ZAHRADE

Rozjímání sv. Padre Pia z Pietrelciny, OFM Cap.

Přeložil P. Karel Dachovský

Rozjímání sv. Otce Pia z Pietrelciny o Ježíšově agónii v Getsemanské zahradě. Začíná přípravnou modlitbou, následují čtyři části, které vždy začínají obrazem posvátného dramatu. Rozjímání je uzavřeno závěrečnou modlitbou s prosbou o obdržení příslušných milostí.

Sypták • Brož., křídový papír, A6, 36 stran, 45 Kč

HODINA PŘED SVÁTOSTNÝM KRISTEM

Texty k adoraci jsou rozděleny do čtvrt hodinových úseků. Jednotlivé čtvrt hodiny obsahují pozdrav Nejsvětější svátosti oltářní, úryvek z Písma svatého, rozjímání, modlitbu, desátek růžence k oslavě Nejsvětější svátosti oltářní, sloky písně z Kancionálu. Na začátku adorace je úvod a přípravná modlitba, na závěr jsou připojeny litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a modlitba k zasvěcení Srdci Ježíšovu.

Sypták • Brož., křídový papír, A6, 32 stran, 45 Kč

SPIRITUALITA SRDCE • DUCHOVNÍ UČENÍ

Louis Lallemand • Z francouzštiny přeložil Josef Koláček

Klasické dílo duchovního života od francouzského jezuita Louise Lallemanda (1588–1635), který bývá řazen mezi důležité komentátory mystických autorů Terezie z Avily a Jana od Kříže. *Spiritualita srdce* uspořádává základní témata každodenního života: hlubokou důvěru v pohyb života a tvořivou přítomnost živého Boha, dary Ducha Svátého a důležitost takzvané druhé konverze – obrácení člověka ke svobodě.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 344 stran, 275 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 2

147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.